

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2012.

NOVEMBRIS

Nr. 8 (653)

Sveicam Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienā!

Foto: Guntis Švītņiņš

**Ir manai zemei kautra dabas rota,
Lai citi teic, ko grib, kas man par to?
Ar kalniem, upēm, siliem, birzīm izdaiļotu,
To mūžam uzskatīšu par visskaistāko.**

Vēsma Kokle-Līviņa

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

4. novembrī plkst. 12.30 Latvijas atbrīvošanas cīņu un Lāčplēšu atceres DV sarīkojums

18. novembrī Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības latviešu namā

16. decembrī no plkst. 10.00 līdz 3.00 tirdziņš latviešu namā

16. decembrī plkst. 11.00 Adventa koncerts baznīcā

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasieriem:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green

Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

*****

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,

Rancho Santa Margarita, CA 92688,

tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com

www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērumi, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā

Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

DK latviešu adrešu grāmata

Ikviens, kas iegādāsies Dienvidkalifornijas latviešu adrešu grāmata, atbalstīs bezpeļņas organizāciju – Losandželosas latviešu sabiedrisko centru (Latviešu namu), kuŗa adrese ir 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039. Adrešu grāmatas cena ir \$15 plūs \$6 sūtīšana (līdz 3 eksemplāriem).

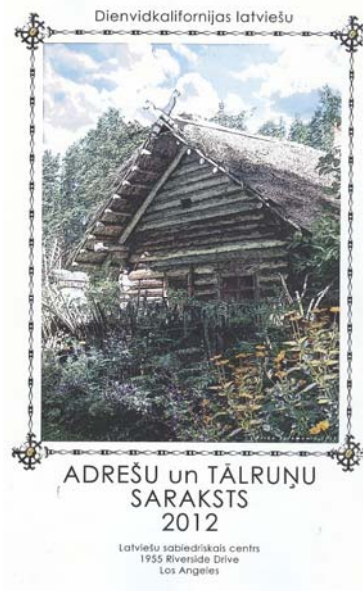
Čekus lūdzam izrakstīt: *Latvian Community Center* ar norādi: *Address book*.

Čeki nosūtāmi:

Latvian Community Center (Address Book)

1955 Riverside Dr.

Los Angeles CA 90039-3704

ALAs mājaslapā www.alausa.org
ir ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām

***Latvijas valsts dibināšanas
atceres sarīkojums
18. novembrī***

**Losandželosas latviešu namā
1955 Riverside Drive**

**Plkst. 10.00 svētku dienas atklāšana
Latvijas himna „Dievs, svētī Latviju!”
Karoga uzvilšana mastā pie nama
Plkst. 10.15–10.20 dzejoļi Latvijai**

10.20–10.30 tautasdeju kopas „Pērkonītis” visu grupu priekšnesumi

**„Mazais Pērkonītis” – „Kurpnieciņš”; visi – „Jautrais pāris”;
jaunieši – „Alšvangas galops”; puīši – „Sprigulis”**

10.40–10.55 Losandželosas latviešu skolas audzēkņu priekšnesumi:

skolas koris dziedās trīs tautasdziesmas

sōlo priekšnesumi: Elza Brecko (vijole), Liāna Berkolda (trompēte)

11.00 gājiens ar karogiem uz baznīcu

11.00–12.00 dievkalpojums, piedalīsies vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!”

12.15–1.00 uzkodas

Svētku programma latviešu namā:

**1.00 karoga ienešana; Latvijas valsts prezidenta Andra Bērziņa videouzruna,
himnas, goda konsulu apsveikumi, paziņojums par apbalvojumiem**

1.30 svētku koncerts: dziedās Annija Tetere un Dāvis Berkolds;

**sōlo priekšnesumi: Dace Svenķe (flauta), Arnis Stantons (trombons)
Ilze Erringtona (vijole), Līga Ceriņa (klavieres),
Maija Arvena (ģitara)**

Vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!” – „Mūžam zili”; „Pakāpies kalnā”

Kopdziesma „Nevis slinkojot un pūstot”

Karogu iznešana

Kopdziesma „Daugav’ abas malas”

3.00 pakavēšanās pie kafijas galda un glāzes šampanieša

**DK latviešu biedrība aicina visus Losandželosas latviešus
apmeklēt šo sarīkojumu; dalības maksa – vismaz 10 dolaru ziedojums**

Talka Losandželosas latviešu namā

Losandželosas latviešu sabiedriskā centrā 22. septembrī notika talka, lai sakoptu namu un tā teritoriju. Biļetenā laikus tika ievietots sludinājums, informācija trīs reizes izsūtīta pa elektronisko pastu, paziņojums par talku bija namā pie sienas. Talcinieku atsaucība šoreiz bija lielāka – ieradās 32 pieaugušie. Pērn uz talku atnāca tikai septiņi cilvēki. Latviešu nams ir liels nams un tīrāmo telpu daudz. Ne visus ieplānotos darbus izdevās paveikt.

Talcinieki strādāja godam un centīgi. Vīriem nebija viegli apgriezt bugenvilu krūmus ielas pusē līdz baznīcai un notīrīt nama jumtu no lapām un netīrumiem, jo spīdēja saule un āra temperatūra pārsniedza 100°F.

Skolēnu vecāki tīrīja klašu telpas, gaitenņus. Saimnieces, kuŗas biežāk izmanto virtuvi, iztīrīja abas nama virtuves. Tika pārkrāsots nama gaitenis un pilnībā sakārtota un pārkrāsota aktieŗu ģērbistaba aiz skatuves. No Apelsīnu pagasta ar skaistiem Harleja Dāvidsona motocikliem uz talku atbrauca mūsu goda konsuls dr. Juris Buņķis un viņa draugs, juvelieris Berijs Pētersons (Barry Peterson). Abi strādāja spēkus netaupot, bet vai tad plastiskam chirurgam un juvelierim nav jāsaudzē rokas? Varbūt Berijs Pētersons atbrauks uz nama tirdziņu 16. decembrī ar savām rotām? Tās var apskatīt un papriecā-

ties: <http://www.barrypeterson.com>

Vispār tā bija laba priekšzīme – lūdzu, nākamreiz ikviens aicināts ņemt līdzi draugus, jo namā darāmā netrūkst. Turklāt strādājot iespējams iepazīties, iegūt jaunus draugus, varbūt pat atrast sievu vai vīru.

Darbā aktīvi iesaistījās arī bērni. Henrijs Gulbis, Eduards Kalniņš-Zeltiņš, Kārlis Kalvāns bija gatavi slaucīt, tīrīt un izdzenāt zirnekļus no visiem kaktiem. Ance un Mia palīdzēja mātei Benitai Trapsei tīrīt klašu telpas. Gabriela Damroze un Katrīna Sonveina man palīdzēja krāsot aktieŗu ģērbtuvu, un vēlāk viņu vecāki stāstīja, ka pagājis krietns laiks, kamēr izdevies nomazgāt balto un bēša krāsu no meiteņu sejas un rokām. Prieks par čaklajiem palīgiem, kuri spēja izturēt visu gaŗo talkas dienu.

Valdis Volkovskis apņēmas nomainīt nama skatuves priekšējo daļu. Iespējams, daudziem nav zināms, ka zem skatuves priekšā ir lielas atvilktnes un skapji, kuŗās glabājas daudzas namam vajadzīgas mantas. Vispirms tika izgatavots milzīgs metalla ietvars, kuŗā iemontēja durtiņas. Talkas dienā Valdim bija palīgi, bet darbu vienā dienā paveikt neizdevās. Valdis un Vita Volkovski skatuves pārbūves darbus turpināja vēl dažas dienas. Nama gada svētkos Valdi Valkovski par padarīto darbu īpaši cildināja.

Čaklie talcinieki, no kreisās: Berijs Pētersons, Juris Buņķis, Dace Pavlovska, Jānis Taube

Valdis Volkovskis tīra skatuves priekšdaļas paneļus un skaidro Tamārai Rūsei, kā to dara

Talkā piedalījās: Andra Berkolda, Juris Buņķis, Endija Damroze, Inguna Galviņa, Sandra Gulbe Puķēna, Rūdolfs Hofmanis, Aivars Jerumanis, Tamāra Kalniņa, Dainis Kalniņš, Aija Zeltiņa, Einārs Kalvāns, Ilze Strazdiņa, Ieva Liepniece, Liene Linde, Nora Mičule, Ilze Nagaine, Dace Pavlovska, Valdis Pavlovskis, Berijs Petersons, Gunārs Rēpiņš, Juris Riekstiņš, Tamāra Rūse, Edvīns Rūsis, Andra Staško, Sanita Šūmane, Dace Taube, Jānis Taube jaunākais, Sandra Tolka, Arnis Tolks, Benita Trapse, Vita Valkovska, Valdis Volkovskis.

Pirms talkas tika izsūtīts aicinājums atsūtīt ziedojumu, ja talkā piedalīties nav iespējams.

Ziedojumus atsūtīja: Juris Buņķis, Jānis Daugavietis, Lonija Dorša, Lisa Edmonsone, Irene Gnerliha, Ilga Jankovska, Astra Moora, Aivars Ozoliņš, Vadims Puķēns, Asja Rītmāne, Biruta Šulca, Dziesma Teterē, Tamāra Rūse un viņu ģimenes. Liels paldies par ziedojumiem!

Pateicamies Lienei Lindei un Dacei Taubei – viņas ne tikai tīrīja virtuves, bet arī ziedoja talciniekiem pusdienas. Liels paldies Jurim Buņķim, viņš visiem talciniekiem izmaksāja alu.

Apbrīnojami, cik daudz visādu atkritumu un krāmu namā sakrājas gada laikā. Laiku pa laikam biļetenā tiek ievietots atgādinājums, ka namā ilgāk atstātās

Nama uzraugs Einārs Kalvāns ar ģimeni – dzīvesbiedri Ilzi Strazdiņu un dēlu Kārli

Juris Riekstiņš apgriež bugenviliju krūmus

Vakarā, kad daļa talcinieku jau bija aizgājuši, Aija Zeltiņa pārējos pacienāja ar kūku, cepumiem un kafiju; izrādās, viņai talkas dienā bija dzimumdiens

Edvīns Rūsis nes labošanai galdus

No kreisās: Henrijs Gulbis, Kārlis Kalvāns un Eduards Kalniņš-Zeltiņš tīra galdus

Gabriela Damroze un Katrīna Sonveina gatavojas krāsošanas darbiem

Darba pārtraukumā apspriežas Valdis Pavlovskis un Teodors Lilienštens (pa labi)

mantas tiks izmestas vai nodotas ziedošanu vākšanas organizācijām.

Savāktu atkritumu, apgriezto zaru bija tik daudz, ka nākamajā nedēļā pēc talkas bija jārīko vēl viena talka, lai visus atkritumus savāktu un satīrītu teritoriju. Nama paklājus izmazgāja Valdis Dičs, Gints Meiers un Einārs Kalvāns.

Nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis talkas dienā paspēja pārraudzīt darbus, nofotografēt talciniekus un krietni pastrādāt.

Arī ārpus talkas Aivars namā atrod ko labot, uzlabot un pielabo. Aivars par savu pašizliedzīgo darbu pelnījis vislielāko atzinību.

Kopš augusta namam ir jauns spējīgs, darbīgs un apzinīgs pārvaldnieks – Einārs Kalvāns. Vēlam Eināram izturību un pacietību.

Liels paldies visiem talciniekiem un ziedotājiem.

Sandra Gulbe Puķēna

Krietni pastrādājuši, Juris Buņķis un Berijs Pētersons dodas atpakaļ uz mājām Apelsīnu pagastā

Aivars Jerumanis uz talku atbrauca ar jauno mersedesu, jo iepriekšējais uz brīvceļa nesēn sadega

Losandželosas latviešu nama 39. gada svētki

Foto: Einārs Kalvāns

Attēlā redzama tikai daļa no nama 39. gada svētku dalībniekiem

Nama svētki šogad tika rīkoti 29. septembrī, un apmeklētājus aicināja ierasties ar neparastām, jocīgām vai īpašām acenēm. Pirmie apmeklētāji atbrauca jau pulksten četros, un pamazām saradās krietns bariņš, gan ar, gan bez acenēm. Pie durvīm bija novietota redzes pārbaudes tabula, ko rūpīgi pētot, varēja izlobīt paroli, bez kuŗas namā neviens netika ielaists. Šo rindu autorei tas tomēr izdevās.

Īsu uzrunu teica nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis, uzsverot, ka šī ir tikai sagatavošanās 40. gada nama svētkiem nākamgad, kad dziedās kori, dejos tautasdeju kopas, būs pamatīgs mielasts un šampanietis līs straumēm.

Saimnieces Sandra Gulbe Puķēna un Vīta Volkovska bija papūlējušās, un mielasts viņām izdevās uz goda, Ne-trūka nenieka, un ikviens varēja pieēst pilnu vēderu. Taču bija jāpataupa vieta saldēdienam. Jau laikus tika izsludināts ābolpīrāgu konkurss, un nama zālē uz pagāra galda rindojās paplātes ar dažādiem pīrāgiem. Vērtēšanai sagatavotos sešus saldēdienus varēja papildināt ar saldējumu vai putukrējumu. Saldēdienus konkursam pie-teica Endija Damroze, Sandra Gulbe Puķēna, Tamāra Kalniņa, Pegija Kalniņa Taube, Sanita Šūmane un

Dziesma Teterē. Nez kāpēc nepiedalījās neviens vīriešu kārtas pārstāvis? Labākie pavāri pasaulē taču esot vīrieši!

Aizklāti balsojot, apmeklētāji par labākajām pīrāgmeistarienēm atzina Sandru Gulbi Puķēnu un Endiju Damrozi. Taču visu laiku labākā pīrāgmeistara tituls tika piešķirts Tamārai Kalniņai, jo viņa gadiem ilgi cepusi pīrāgus un plātsmaizes visai Dienvidkalifornijas latviešu saimei. Tamāra tika sumināta ar ilgām ovācijām, kas negribēja rīmties. Vai tad nav zināms, ka mīlestība iet caur vēderu? Pīrāgmeistari saņēma priekšautu un pavāra cepuri, uz kurās izšūts tituls – „Pīrāgmeistars 2012”.

Notika arī 50/50 loterija. Izlozes biļetes par vienu dolaru gabalā pārdeva Adele Nagaine, Laila

**I
E E
J A N
A M A T
I K A I A
R P A R O L
I B R I L L E S U N A C E N E S**

Viena no acu pārbaudes tabulām; rūpīgi ieskatoties, varēja izlobīt ieejas paroli

Ar acenēm lepojas (no kreisās): Sanita Šūmane, Māra Zommere, Henrijs Gulbis, Sandra Gulbe Puķēna

un Daina Reimanes biļetes. Pavisam tika pārdotas 218 biļetes. Dīdžejs Lauris Lauriņš grieza laimes ratu, un Henrijs Gulbis izvilka laimīgo loterijas biļeti. To, izrādās, bija iegādājusies Sanita Šūmane. Viņai tūlīt izmaksāja laimestu – \$109, un tieši tikpat daudz tika ieskaitīts nama kasē.

Kas vēl notika? Redzes pārbaude lietpratēju – Ilzes Nagaines un Endijas Damrozēs uzraudzībā. Pie zāles sienām vairākās vietās atradās redzes pārbaudes tabulas ar šifrētu vēstījumu.

Darbojās Noras Mičules zīlēšanas salons, pie kuŗa klienti stāvēja rindā, jo ikviens taču vēlas uzzināt, kas paredzams nākotnē. Nora atklāja nezināmo nākotni par vienu nieka dolaru. Visus ienākumus viņa ziedoja namam. Pēc vakariņām sarosījās novusa un pokera spēlētāji. Jānis Daugavietis bija atvedis vairākus novusa galdu, spēlīte gāja vaļā līdz pusnaktij.

Mūziku atskaņoja profesionāls dīdžejs Lauris Lauriņš, šoreiz piemērotā skaļumā. Vēlāk sākās arī dejas.

Nama svētkos ieradās vairāk nekā 70 dalībnieku, arī viens jauns pāris no Kanadas, kuŗi viesojās Losandželosā. Viņi nejauši uzzinājuši par sarīkojumu namā un nolēmuši pie mums iegriezties.

Jau minēts, ka šīs svinības bija tikai ieskaņa nama 40 gadu svētkiem.

Nākamgad apaļajā jubilejā priekšnesumus sagatavot aicinās skolas audzēkņus, teātriniekus, dziedātājus un dejotājus, kuŗi namu mēģinājumiem izmanto bez atlīdzības.

Tātad sāksim jau laikus gatavoties varenām latviešu nama 40. gada svinībām!

A. M.

Labākās pīrāgmeistarienes, no kreisās: Endija Damroze, Sandra Gulbe, Tamāra Kalniņa

Valdis Volkovskis pie ābolpīrāgu galda

Losandželosas latviešu skolas 2012./2013. mācību gada audzēkņi

Sākumklase

Gustavs Daugavietis
Jēkabs Erringtons
Lidija Foberte (Faubert)
Krišjānis Hadads (Haddad)
Adelīna Blāķe
Adriāns Perezs (Perez)

5. klase

Liāna Berkolde
Krista Hadada (Haddad)
Lidia Matīsa
Aija Reimane
Annija Tetere
Ance Trapse

Bērnudārzs I

Eduards Barks
Evelīna Blāķe
Eduards Zeltiņš-Kalniņš
Aleks Zaķis
Abigeila Erringtona
Kārlis Kalvāns
Henrijs Gulbis

8. klase

Dāvis Berkolds
Miķelis Matīss
Daina Reimane

Latviešu valodas klase

Arnolds Stantons
Greta Stantonā
Margareta Jerumane

Bērnudārzs II

Sofija Rutmane
Sabrina Jerumane
Sebastians Jerumanis
Ārons Perezs (Perez)

Skolotāji

Nora Mičule
Benita Trapse
Ingūna Galviņa
Tamāra Kalniņa
Ilze Nagaine
Ieva Liepniece
Aija Zeltiņa-Kalniņa
Ilze Strazdiņa
Pauls Berkolds
Dziesma Tetere

3. A klase

Elza Brecko
Mia Trapse
Gabriela Damroze
Vilis Zaķis
Katrīna Sonveina

3. B klase

Ella Makolifa (McAuliffe)
Nils Makolifs (McAuliffe)
Aleksandra Verga

*Vislabākās sekmes
visiem!*

Ziedojumi DK latviešu biedrībai

Teātra izrādes „Gūsteknis pilī” aktieņiem pusdienas apmēram 150 dolaru vērtībā ziedoja Tamāra Kalniņa.

Ziedojumi ar biedru gada maksu: Edīte Brauķe \$25; Maija Volfa \$75; Gaida Rimša \$50; Valija Rubene \$5; Iveta Brecko \$100; Ināra Erdei \$30; Jūlija Auzāne \$25; Henrijs Eserts \$20

Vēsturisks lidojums

Kosmosa kuģis *Endeavour* 21. septembrī tika vests pāri arī pilsētas valdes namam

No Floridas 21. septembrī liela *Boeing* lidmašīna, virs kuņas bija piestiprināts kosmosa kuģis *Endeavour*, divu iznīcinātāju pavadībā pārlidoja Losandželosas ievērojamākām vietām. Lidmašīna lidoja zemu, gandrīz vai skarot palmu galotnes, un ko tādu reti izdodas redzēt. Lidmašīna nolaidās Losandželosas lidostā, un nākamais uzdevums bija pārvietot *Endeavour* uz Zinātnes centru. Pārvešana 12., 13. un 14. oktobrī notika gliemeža gaitā, 12 jūdžu gaŗajā ceļā bija jānozāģē 400 koku, pret ko iebilda „zaļie”, bet viņus nomierināja, apsolot, ka tiks iestādīti jauni koki.

Pavisam uzbūvēti seši šādi gaisa kuģi, un tie labi kalpoja vairāk nekā 40 gadu. Viens no tiem avarēja, raķetei eksplodējot izšaušanas brīdī, un visa apkalpe gāja bojā.

Būdam jauns inženieris, 1962. gadā sāku strādāt Sietlā *Boeing* firmā, kur bija jānoteic stiprība šāda tipa kuģa priekštecim. Toreiz nezinājām, kāda šādos lidojumos ir temperatūra un slodze, kur nu vēl nepieciešamā drošība apkalpei, lai tā dzīva atgrieztos uz zemes. Toreiz firmā strādāja vairāk nekā 150 latviešu inženieru, un mēs savā starpā varējām sarunāties latviski. Reiz bija izdevība aizbraukt uz Floridu, kad tika izšauta raķete. Skaists piedzīvojums, vērojot, kā tā pacēlās ar pērkonu negaisam līdzīgu dārdoņu, saceļot dūmus; zilajās debesīs palika tikai balta strūkļa, kas ātri izgaisa no redzesloka.

Pagaidām, kamēr tiks uzbūvēts jauna tipa kuģis, ASV beigusies satiksme uz bezgaisa telpas platformu. Tagad šo tehnoloģiju apguvušas jau vismaz pusducis valstu. Cerēsim, ka šādi lidojumi uz bezgaisa telpa kļūs par ikdienas notikumu, un mūsu mazbērnu bērni dosies pavadīt atvaļinājumu uz Marsu.

Aivars Jerumanis

Savīti vienā skaistā Ilmara Bastjāņa un Jāņa Lejiņa vainagā

Ziņu par piemiņas pēcpusdienu „Ilmara Bastjāņa atgriešanās” 29. septembrī Eduarda Smiļģa Teātra mūzejā saņēmu no Kurzemes, to sūtīja enerģiskā Ausma Dzintare – Erikas māsasdēla sieva. Ilmars un Erika Bastjāņi dzimtenē atgriezās 12. maijā, kad Liepājā Līvu kapsētā tika guldītas no Kalifornijas uz Latviju atvestās urnas.

Šī sarīkojuma iemesls – Daira un Juris Ciļņi Teātra mūzejam uzdāvināja viņiem piederošo Nacionālā teātra aktiera Jāņa Lejiņa gleznoto Ilmara Bastjāņa portretu. Jāņa Lejiņa korrekti veidotais darbs gleznots no fotografijas un iemūžinātajam patīcis: „Es tur izskatos gana jauns!” Sarīkojumā, ko vadīja mūzeja darbiniece Margita Mantiņa, portrets bija novietots uz Smiļģa zāles skatuvi. Diemžēl par piemiņas pēcpusdienu nebija informēta plašāka auditorija – arī Rīgā no Bostonas iebrukušie Maija Meirāne un Juris Šlesers par to uzzinājuši nejauši pēdējā brīdī. Maijai, mākslas zinātņu maģistrei un dzejniecei, būtu daudz ko pastāstīt: viņa ar Ilmaru apmainījās saturīgām vēstulēm (Ilmars citādas nemaz neprata rakstīt, un citādas nevarēja rakstīt viņam). Ar Maiju nedaudz aprunājami neoficiālajā daļā, kad galdā tika celti kurzemieņu atvestie labumi: kliņģeris, pīrāgi, āboli. Ar Maiju šovasar tikos Milvokos, Dziesmu svētku Rakstnieku rītā. Maijai ir divi dzejoļu krājumi – „Naktsvēstules” un „Dūmistaba”; sagatavošanā trešais. Lasītāji atzinīgi vērtē viņas sastādīto rakstu krājumu Valdas Dreimanes piemiņai „Kad dzīvošu otru reizi”.

Ļoti žēl, ka sarīkojums bija ieplānots dzelzaināk par Saeimas sēdi: „brīvais mikrofons” nebija paredzēts, tā liedzot nelielajai klausītāju saijuņai un brašajām Kurzemes dziedātājām, Rīgas augstskolu studentēm, dzirdēt tālu ceļu mērojošās dzejnieces atmiņas. Maija Meirāne atklāja noslēpumu (Helēnai Hofmanei pirmajai), ko kalifornieši nezina – publicists Ilmārs Krasts ir tas pats vietējais Ilmars Bastjānis!

„Ilmars nebija no tiem, kas augstu vicina savu labo darbu karogu,” stāstīja Maija. Viņa augstu vērtē Bastjāņa veikumu un ierosināja viņu uzņemt LARĀ, jo viņš uzrakstījis gan trīs biografiskas grāmatās, gan bieži publicējās dažādos ārzemju latviešu izdevumos. Ilmars Bastjānis strādāja Losandželosas latviešu skolā, Maija Meirāne ilgu gadu bija Bostonas latviešu skolas vadītāja, un viņa zina, cik liela bija Ilmara Bastjāņa personības loma kaliforniešu skolā, cik noderīga viņa bagātā leksika, erudīcija un irōnija, izraisot bērnu interesi par mums visiem tik dārgo dzimto valodu.

„Arī Erika, kas te tika nodēvēta par *šerpu dāmu*, izstaroja lielu siltumu. Erika bija stila meistare, modiste,” stāstīja Maija diemžēl man vienai.

Smiļģa mūzeja sarīkojumā piedalījās Nacionālā teātra

literārās daļas ilggadējā vadītāja Rita Melnace. Ar Bastjāņiem viņa iepazinās 1979. gadā, kad Elza Radziņa un Kārlis Sebris Rietumkrastā viesojās ar izrādi „Mīlais melis”. Ritas erudīcija un vienkāršā sirsnība atbrūņo jebkuŗa teātrmīļa sirdi, Amerikā viņa trimdniekiem bija arī patiesības elpa no dzimtenes. Viņa lasīja izvilkumus no dažām Ilmara desmit gadu laikā rakstītajām vēstulēm. Rita tās atļāva ievietot biļetenā, pirms tās tiek iegrāmatotas mūzeja fondos, jo pēc tam tās varēs dabūt tikai par samaksu. (Arī tas ir „jaunais vilnis” – paši savus mūzejiem nodotos materiālus rakstnieki pēc tam var publicēt vai citādi izmantot... tikai par naudu!) Pēc Ritas Melnaces stāstījuma plāna viducītī iznāca Uldis Dumpis. Aktieris nekad neatkārtojas, lai gan piedalās ikvienā Bastjāņu piemiņai veltītā sarīkojumā. Viņš pastāstīja, ka Amerikā ar izrādēm viesojoties, Jānim Lejiņam atklājās – viņi abi ar Jakovļevu ir aktīvi *ļembastnieki*. „Tā ir tāda Nacionālā teātra padzērāju kompanija,” irōnizēja cienjamais aktieris. „Mēs joprojām Teodora dienā, pirms vai pēc tās apstaigājam savējo kapiņus, uzlejam uz tiem pa glāzītei, pa mēriņam ieņemam paši.”

Tolaik, kad tapa Vaŗa Braslas filma „Mērnīeku laiki”, Nacionālā teātra aktieru zieds, šīs filmas pamatkodols, atelpas brīdī gulšņājuši Ineŗa ezera krastā. Kārlis Anuŗevics klausījies aizliegto Amerikas balsi. Pēkŗņi viņŗ visus lūdzis piecelties kājās: bija paziņots, ka miris Jānis Lejiņŗ. „Un tā mēs tur stāvējām, piebaldzēnu ratnīcas rokās turēdami,” stāstīja stāsta Uldis Dumpis, „tas ir viens no tiem mana mūŗa mirkŗiem, kad Nacionālā teātra aktieru brālību izjutu visspēcīgāk!”

Grāmatu apgāda „Likteņstāsti” vadītāja, šī raksta autore, trīs Bastjāņa grāmatu izdevēja (lielie apgādi neredzēja peļņas perspektīvu) tika pie vārda pēc Ausmas Dzintares uzaicinājuma. Patiesībā tieŗi Ausma bija šīs pēcpusdienas sirsnīgā stīga, neformālā vadītāja, roŗu ziedu dalītāja *pēc būŗibas*, ne pēc scēnārija. Tika nolasīta Ilmara Bastjāņa Veronikai Janelsiņai rakstītā vēstule, kuŗā viņŗ tā kā skaidro, tā kā attaisno savas grāmatas „Paŗvēsture” nosaukumu, kas V. Janelsiņai licies patapiņāts no viņas. Jāatzīstas, ka tieŗi izdevēja nolēma grāmatas nosaukumā no vairākiem iespējamiem likt ŗo vārdu: „Paŗvēsture”. Rita Melnace savu īpaŗumu – Ilmara Bastjāņa treŗo grāmatu dāŗni atdevusi mūzejam, viņai izdevēja uzdāvināja citu. Visas trīs Ilmara Bastjāņa grāmatas jau uzskatāmas par bibliografisku retumu. Ilmars nav veltīgi pie rakstāmgalda sēdējis, Erikai visiem spēkiem palīdzot. Mūzeja darbinieces tā kā mazliet uzmeta lūpu, kad izdevēja paziņoja: „Galvenais ir grāmatas, tās nebija viegli iespiest. Sarīkojumus, par pamatu izmantojot tikai grāmatas vien, tagad varētu rīkot gadu gadiem.

Žēl, ka Bastjāņi šādu padodinājumu nesaņēma, dzīviem esot.”

Izdevēja nodeva sveicienus no „Pašvēstures” pašreizējajiem atbalstītājiem, Ilmara Bastjāņa laikabiedriem, kaliforniešiem, bez kuŗu pūlēm un finansiālā atbalsta trešā grāmata nebūtu iznākusi. Tagad var droši apgalvot: Ilmars uzrakstījis paša piedzīvoto latviešu tautas vēsturi trimdnieka variantā. Paldies viņam un palīdzēi. Paldies draugiem, kuŗu diemžēl arī gājis mazumā. Arī to Ilmars it kā paredzējis dzejolītī:

*Liktens krustceļos raugi
Izšķirties pats, kurp iet –
Grūta stunda un draugi
Nesader vienuviet.*

*Paļaujies tikai uz sevi
Nepراسi pasaulei,
Lai tā patēlo tevi –
Ej!*

Ilmara vēstules viņa pazinējiem no jauna ļaus sadzirdēt viņa balsi, nezinātājiem nojaust, cik brīnišķīgi bija būt Bastjāņa vēstuļu draugam – ar vienu noteikumu: saturīgas vēstules jāraksta arī pašam!

1988. gada 17. janvārī

Mīlā Ritiņa!

Paldies par sveicienu un laba vēlējumiem gadu mijā. Paldies arī par grāmatinām. Necik tālā nākotnē var gādīties, ka tās mūs sāks spiest ārā no dzīvokļa. Gudrojam, kā iekombinēt jaunus plauktus tā, lai nebūtu jāņem gleznas nost no sienām. Tā sacīt, kultūrālas likstas, taču ar tām cīnīties patīkamāki nekā ar miesas vainām vai ko citu. Cik spēdami, lasām grāmatas, cītīgi sekojam politikas un kultūras notikumiem, rosāmies pa šejienes sabiedrisko dzīvi un, līdztekus visam tam, joprojām strādājam pilnu laiku, kaut arī esam pārsnieguši pensijas vecuma robežas. Cerams, ka Erika drīz varēs pāriet uz puslaika strādāšanu, bet, ja man darbs un veselība pieturēsies, raušu vēl kādus gadiņus tālāk.

Runājot par kultūras nodarbībām, Latvijas mākslinieku viesošanās šeit mums vienmēr nozīmē lielus svētkus. Apciemojumi neapsīkst. Taisni otrādi – apetīte aug ar ēšanu. Ļoti labi atceros Drāmas teātra pirmā piecnieka parādīšanos šeit. Grūti ticēt, ka pagājuši jau turpat deviņi gadi! Tad Sebris, Radziņa un Tu. Pagājušo gadu „Oliverieši” un Ave sol. Tās nav tikai slāpes pēc mākslas baudījuma, bet arī pēc personiska tuvuma un siltuma. Jocīgi, kaut arī zemes, ūdeņi un gadi mūs šķir, tas siltums pat negrasās atdzist, un vienmēr dvēsele rosās ap cerību atkal satīkties, vaigu piespiestu vaigam, ar asaru acī. Dzīves reālītātes tomēr nekādas rožainas bildes neatbuŗ. Mēs bijām domājuši braukt uz Rīgu maija

Maija Meirāne Šlesere un Juris Šlesers pie Ilmara Bastjāņa portreta

beigās, bet laikam nekas nesanāks, jo braukšana ir dārga, turklāt uzturēšanās laiks viesnīcā apcirpts no 14 uz 10 vai pat 9 dienām. Ja pat divas nedēļas knapi pietika paciemoties ar radiņiem un draugiem un vēl redzēt kādu teātra vai operas izrādi, tad saīsinātais laiks vairs nav nekas. Un tā nu paradoksāli iznāk, ka Latvijas apciemojumus var atļauties naudīgi ļaudis, kamēr mums, proletāriešiem jāsamierinās ar vēstuļu rakstīšanu. Taupīt naudiņu braucienam četrus vai piecus gadus un to notērēt gauzām īsā laikā ir greznība, kuŗu mēs, īpaši vecumā, vairs nevaram atļauties. Un neesam jau mēs vienīgie tādi, kas brīnīdamies skatās, ka „pa augšu” lielvalstis it kā draudzējas, bet „apakšā” nekas nenotiek, lai tautu tuvināšanu atbalstītu arī personiskā līmenī, un drīzāk to vēl ierobežo.

Vēl arvien ir kaut kas, par ko priecāties uz priekšdienām. Drīz te būs ciemos Kairiša un Auškāps. Tad, uz rudens pusi, var izdoties noskatīties „Dullo Dauku”, un, ja kaķis neaizvilks baļķi ceļā, gaidām arī „Sarkanmataino kalpu”.

Tu raksti arī, ka Sebris savu jubileju grib svinēt Indrānu tēva svārkos. Viņš jau šai lomai būtu ārkārtīgi piemērots. Ja nu tas pilnveidojas īstenībā, tad izrādi vajadzētu iemūžināt videolentē un parādīt arī šajā pasaulē pusē.

Turies vesela un rūpējies, lai mūsu kultūras stādiņi zaļo. Pasveicini Sebrīti, Radziņu un manu veco skolas biedru Jaunušānu. Uguntiņa sirdī turpina degt.

1997. gada 10. janvārī

Mīlā, labā Ritiņa!

Paldies par Tavu svētku sveicienu grāmatas veidā. Mums uzdāvināja arī citas grāmatas, bet uz Skujiņu mēs abi ar Eriku metāmies kā izbadējušies. Ir patiesi liela bauda lasīt kaut ko skaistā, nesamocītā latviešu valodā. Patīk arī Birze un Bels. Mums jau to latvisko skaidrību maitā angļu valodas ielenkums, jums – ilgā kopā dzīvo-

šana ar krieviem, un jāpieskaita arī kāre lietot svešvārdus visur un vienmēr, kaut arī daudzos gadījumos pietiktu ar pašu mēlē veidotajiem apzīmējumiem.

Labi arī, ka tomēr, kaut materiāli aplaupīta, dzīve Latvijā, ieskaitot teātri, tomēr cīnās uz priekšu. Cita starpā, pienāca arī vēstulīte no Krodera, kuŗā Olis raksta, ka laba Jaunā gada vēlējumi sākot izklausīties pēc melnā humora. Viņš pats reizēm uzstājoties par aktieri materiālu iemeslu dēļ. Ceru gan, ka daļa no izteiktā rūgtuma izskaidrojama arī ar Olītim raksturīgo irōniju, bet tā laikam ir kopīga ar manējo – abi esam viena laikmeta bērni, jeb tā paaudze, kuŗai vēl pusziedā uzbruka okupācijas, deportācijas, kaŗi un bēgļu gadi. Mums grūti skatīties uz pasauli kā cilvēkam labvēlīgu vidi. Īstenībā jau gan pasaule bijusi nežēlīga visos laikos, un miera un kultūras plaukšanas starpbrīži bijuši samērā gauži īsi. Taču tāds atzinums atstāj tikai divas iespējas – vai nu sarūgtinājumā novērsties no visa, vai arī skatīties uz šodien un rītdien ar paštaisītām rožainām acenēm, sak, gan jau būs labi un darīt kaut ko, lai šim grūti saskāršamajam „labumam” pievienotu savu personisko devumu.

Man liekas, ka Tu un citi mūsu teātra draugi, tāpat dzejnieki, rakstnieki un mākslinieki turas pie šī pēdējā ieskata. Varbūt ne apzināti filozofējot, bet vienkārši tāpēc, ka citādi viņi nemaz nevar. Un tāpēc arī jātic, ka izdzīvos mūsu kultūra, noturēsies mūsu valoda un tai līdz – visa latviešu tauta. Tāpat kā kultūras ļaudis uzbangoja augstu neatkarības vilni 1988. un pāris nākošajos gados, kultūras darbinieki arī pamazām izcels Latviju no materiālisma bedres, kuŗā tā ieslīdējusi šobrīd. Protams, vajadzīgs laiks. Ne Erikai, ne man tā vairs nav pārāk daudz, bet Tev un vēl jaunākām paaudzēm tālākā nākotne būs cerīgāka.

Dzīvojam no dienas dienā, gaidot, ka kaut kas varētu izkristalizēties gandrīz vai pats no sevis. Gribētos jau gan ļoti atkal reizi tikties un no sirds izrunāties ar draugiem dzimtenē – gan tiem, kas palikuši no seniem laikiem, gan tiem, kuŗus esam iemantojuši pa visiem aizgājušiem gadiem. Par spīti visam – vēlam Tev un Tavējiem laimīgu Jauno gadu vai, vismaz, labāku par iepriekšējo.

1998. gada 20. janvārī

Mīļā Ritiņa!

Svētkiem jau nu daudz par vēlu. bet Jaunu gadu tiesām no visas sirds vēlam Tavai ģimenītei labāku par visiem iepriekšējiem, un, cerams, tas tā arī būs, ieskaitot Latviju pašu.

Mēs te pa šo pusi cīnāmies, kā nu varam. Jākaujas ar šādām tādām vecuma kaitēm, kas droši vien nepāries. Tāpēc jāsamierinās ar to, ko liktenis iedala un jāpriecājas, ka neiet ļaunāk. Arī pie datora sēžot un rakstot, pārāk ilgi nevaru stiept. Jāceļas augšā un jāpagorās. Īste-

nībā man gan vajadzētu pie rakstīšanas katru dienu nosēdēt mazliet gaŗākas stundas, jo manu atmiņu otrā daļa necik tālu vēl nav „iemūzināta”. Taču vienmēr gadās, ka jāraksta avīzēm par politiku, žurnāliem kādas esejas un draugiem vēstules. Pieskaitot klāt arī labu dabīgā slinkuma procentu, laika paliek maz. Priecājos vismaz, ka Mellepe jau kārtīgi iekustinājusi pirmo daļu. Piedevām pabrīnījos, ka Tu manu sacerējumu esi jau lasījusi, tikai neraksti, kā pie tā tiki. Ja nu saki taisnību, labi arī, ka rakstītais Tev šķita interesants.

Spriežu, ka par spīti ļoti nelabvēlīgiem apstākļiem, kultūras dzīve turpina diezgan iespaidīgi ritēt uz priekšu. Piemēram, Kroderu Olis jau trešo reizi laužas ar „Hamletu” un nemaz netaisās pensionēties. Viņš gan piebilst, ka reizēm arī jāpaēd un ar pensiju vien to nevarot atļauties. Runcis Pētersons uzrakstījis jaunu lugu. Man jābrīnās, pa kuŗu laiku, jo viņš daudz noņemas ar Latviešu biedrību un citiem pienākumiem. Šī luga laikam atkal būs simbolisma pilna. Man reizēm šķiet, ka Dailes teātra pieredze cilvēkam vairs neļauj rakstīt „reālistiski”, bet, nelaimīgā kārtā, reālisms man daudz tuvāks par simbolismu. Tā arī Runcim uzrakstīju, un viņš mani ne tikai sabāra, bet arī izsmēja. Lugas tekstu man nesūtīšot. Lai es braucot uz Rīgu un vērojot viņa darbu uz skatuves, tad varbūt sapratīšot. Tātad esmu dumīķītis, bet ko lai dara, ja viscēlākās mākslas virsotnes man par augstām un nesasniedzamām.

Tā nu domāju, ka arī turpmāk rakstīšu vienkārši un pēc iespējas saprotami, jo citādi nemaz neprotu. Ko rakstīt jau ir daudz, bet daudz ir arī atmiņas caurumu. Pārdomāju, kas vēl jādabū uz papīra, un liekas, ka nevajadzēs vien vēl otru daļu, bet arī trešo. Pa to starpu dzīve rit uz priekšu, pieredze krājas un rakstāmais, protams, palielinās. Ja šis nav bezizejas stāvoklis, tad kas gan ir?

Darbu steigā necerēju, ka sarīkojumā varēšu ierasties. Laimējās, tiku pat apbalvota: pāris īsos videoierakstos redzēju Ilmaru dzīvu: ar dzeltenu neļķi pie svārku atloka. Nu vairs nebūs jānožēlo, ka neesam saredzējušies. Klātesošie pieminēja Erikas lieliskos pīrādziņus, mēs ar Astru Mooru arī tos cepām un nesām Erikai, jau atraitnei. Saņēmām uzslavu, ar tām Bastjāņi nebija pieraduši bārstīties. Stils dzīves gaŗumā attaisnojās: patiesi draugi glaimu nealkst.

Ko vēl piebilst? Tikai to, ka Rita Melnace noteikti Ilmaram bija iedvesmas feja: viņas personā Bastjānis redzēja vienu no konkrētajiem cilvēkiem, kuŗiem raksta savus atmiņu stāstus. Trīs Ilmara Bastjāņa Krasta memuāru grāmatas nenoliedzami ir vienas no spēcīgākajām, ko man ne tikai bijis lemts izdot, bet arī lasīt. Paldies par to autoram un viņa vēstuļu draudzenei Latvijā!

Anita Mellepe

Rita Melnace ar Ilmara Bastjāņa vēstulēm rokā

No kreisās: Uldis Dumpis, Daina Dumpe, sarīkojuma vadītāja Margita Mantīņa, Ausma Dzintare; dzied Liepājas meiteņu ansamblis

Uz galda mūzejā bija novietotas Ilmara Bastjāņa grāmatas, vēstules un citi rakstu darbi

Aicinājums ieguldīt Latvijā

Visā Eiropā jūtamas pasaules ekonomiskās krīzes sekas, bagātās, senās Eiropas valstis nokļuvušas dziļos parādos. Latvija pirmā pārvarēja daudzas problēmas, un Latvijas iedzīvotāji par to var pateikties saprātīgajam valsts premjērministram Valdim Dombrovskim.

Patlaban Latvija tiek uzskatīta par Eiropas paraugvalsti ekonomiskās krīzes pārvarēšanā.

Šis laiks ir īpaši nozīmīgs jaunas uzņēmumdarbības sākšanai un ieguldītāju piesaistei, lai Latvijas ekonomikas izaugsme būtu vēl straujāka. Jau pašlaik Latvijā ekonomiskās izaugsmes rādītāji ir vieni no labākajiem, taču darba vēl joprojām netrūkst.

Nav nekāds noslēpums, ka Latvijas bagātības – mežus un zemes – izpērk citu valstu iedzīvotāji: gan skandinavi, gan austrumu kaimiņi. Tiesa, austrumu kaimiņus vairāk interesē jūrmalas smiltis un saule, bet skandinavi ir daudz praktiskāki. Ir svarīgi, lai paši latvieši spētu pirkt un apsaimniekot savas valsts bagātības un tādējādi saglabātu nacionālo identitāti.

Ilgāku laiku darbojoties Latvijas nekustamā īpašuma tirgū, ir iepazīta uzņēmumdarbības vide, paražas un cilvēki, un bijuši arī interesanti piedāvājumi un projekti. Īpašu uzmanību izpelnījušies projekti, kuŗi saistīti ar Latvijas zaļo zeltu.

Viens no šādiem projektiem ir meži un lauksaimniecības zemes. Patlaban iespējams iegādāties vairākus īpašumus, sākot ar aŗamzemi 2000 ha platībā un mežiem 1400 ha platībā. Kopējās iegūstamās zemju un mežu platības ir aptuveni 10 000 ha. Patlaban mežu cenas svārstās no 600-1000 latiem par hektaru. Ievērojot, ka dažāda laba māja Rīgā šobrīd maksā dārgāk nekā 2000 ha zemes, ir skaidrs, kāpēc skandinaviem ir tik liela interese par mežiem un lauksaimniecības zemēm. Saprātīgi apsaimniekojot, šie īpašumi ir daudz rentablāki nekā standarta nekustamais īpašums, piemēram, Rīgas centrā, jo ieguldītos līdzekļus iespējams atgūt ātrāk.

Mēs piedāvājam izveidot fondu, kuŗā aicināti ieguldīt visi, kuŗus interesē ilgtermiņā no mežiem un zemēm gūstamie labumi. Mums ir pieredze kokapstrādē un mežu apsaimniekošanā. Lai radītu papildus pievienoto vērtību koksnei, nepieciešams ieguldīt arī apstrādes nozarē, tādējādi nebūtu jāeksportē apaļkoki.

Arī lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir vērtība, jo mūsu daba un vide ir piemērota labības un lopkopības nozarēm. Daŗviet vēl joprojām ir neizmantotas zemes, kuŗas gaida savus saimniekus.

Latvijā nav lielu zemes dziļu resursu, bet ir meži un zeme. Apvienojot dabas dotos labumus ar jaunām tehnoloģijām un neatlaidīgu darbu, varam radīt produktus ar augstu pievienoto vērtību, kas derīgi visas pasaules tirgos. Ir nepieciešams, lai Latvijā ieguldītu cilvēki, kuŗiem rūp gan peļņa, gan Latvijas liktenis un latviskums.

Aicinu visus, kam svarīgas zaļās vērtības, ieguldīt Latvijā un perspektīvās uzņēmumdarbības idejās. Ikvienu, ko interesē šāda veida projekti, lūdzu man rakstīt:

n.medens@propertybroker.lv

Normunds Medens

Talantam atveras visas pasaules durvis

Latvijai atgūstot neatkarību, ne viens vien mākslinieks izbrauca uz ārzemēm, jo vēlējās izplest spārnus, apliecināt, pierādīt sevi pasaulē. Andai Bernovskai draugi 1992. gadā izgādāja darba vīzu, un viņa devās uz Vāciju. Latvijas vēstniecībā Anglijā dabūjusi Latvijas pasi, un

nu ceļošanas iespējas bija neierobežotas. Taču ar laiku arī Eiropa kļuva par šauru, māksliniece devās uz Floridu, bet no 1999. gada dzīvo Dienvidkalifornijā, kur tūlīt jutusies kā mājās. „Visur pati lauzu ceļu, īstenojot savu moto: dzīvo, cik vien iespējams brīvi un viegli!” stāsta Anda. Viņa sāka karjēru aizritējušā gadsimta 80. gados Rīgas Modeļu namā, būdama tērpu modelētāja. Vēlāk izveidoja savu neatkarīgu firmu, kuŗā tika darināti apgleznoti zīda tērpi, tos pārdeva Rīgas mākslas salonos. Vairāk nekā desmit gadu Anda bija asistente un aktrise Vācijas filmu studijās (Bavārijas televīzijas programmā *BRundfunk*, *Grünwald Film Studio*, *Constantin*, *ARRI*). Viņu var dēvēt arī par mūzu, kas prot iedvesmot režisorus, fotografus un mūziķus. Anda demonstrējusi savus un citu Eiropas ASV dizaineru darinātos tērpus – veļu un kažokus pasauleslavenām kompanijām *D&G*, *Valentino*, *Wolford*, sporta tērpus firmai *ASICS*. Spānijā viņa vairākus gadus mācīja angļu valodu vācu uzņēmējiem un vienlaikus viņiem palīdzēja apgūt arī jogas un pareiza uztura līdzsvarošanas ābeci. Andai ir absolūtā dzirde, viņa ātri iemācās valodas un runā latviešu, krievu, vācu, angļu, franču, spāņu un itāļu valodā. Andas daudzpusību var apbrīnot – viņa dejo

vēderdejas un hula dejas. Viņas rīkotās viesības ir izsmalcinātas un neparastas: viesiem Jāņu naktī tiek piedāvāti japāņu virtuves gardumi, *Halloween* masku ballēs tiek zīlēts ar taro kārtīm, izbraucienos ar jachtu cieņīgi klausās Andas dziedātās krievu romances. Andas dzīvesbiedrs Randals Berčs (Bertsch) ir pilots un profesionāls jachtu vadības sistēmas tehniķis, tāpēc Andai ir iespēja brīvdienas pavadīt gaisā un uz ūdeņiem.

Dienvidkalifornijā dzīvo arī Andas skolasbiedrene Rudīte Mazūra Godfreja. Viņas abas mācījās Rīgas Lieģu mākslas vidusskolā (tagad Rīgas Dizaina un Mākslas vidusskola). Latvijas mākslas un mūzikas skolām ir laba slava, tās beiguši daudzi izcili mākslinieki un mūziķi, kuŗi tagad iekaro pasauli. Rudītei Mazūrai Godfrejai un Andai Bernovskai ir pamats lepoties ar savu skolu un skolotājiem. Abas atzīst, ka uzsver, ka skolas līmenis vēl aizvien ir ļoti augsts un ilgojas pēc tās gaisotnes. Rudīte pat vēlētos atvērt Losandželosā tāda paša līmeņa mākslas skolu, kuŗā labprāt strādātu, jo apzinās, ka varētu būt laba padaigoģe. Vajadzīgi vienīgi organizātori un atbalstītāji.

Anda ir vienmēr atvērta jauniem iespaidiem un idejām, viņa ātri atrod draugus un domubiedrus. Liktenīga vai likumsakarība bija iepazīšanās ar choreografu Džonu Kastaņju (John Castagna). Viņš 2001. gadā nodibināja studiju *Ballet Collective*, un desmit gadu laikā, uzaicinot profesionāļus, choreografējis un iestudējis baletus, „Sikspārnis”, „Sapnis vasaras naktī”, *Spaces Between*, *Dawn to Dusk*, „Violeta un Alfredo”, „Golden Slave” un citus, kas izrādīti dažādos Losandželosas teātros. Visas izrādes ieguva laikraksta *Los Angeles Times* un žurnāla *Dance Magazine* kritiķu ievēribu un atzinību.

Anda stāstīja: „Jau pirmā satikšanās ar Džonu Kastaņju bija harmoniska, es biju sajūsmā par viņa choreo-

Foto: Sergejs Akurāters

Andas japāņu stilā darināts zīda tērps

Anda – hulas dejojāja

Anda Bernovska pie saviem darbiem

Anda Bernovskas tērpi baletam „Svētpavasaris”

grafiju, viņš – par maniem darbiem. Iepazināmie kaimiņu un draugu mājā Lagunabīcā, un jau pēc nedēļas sākās mūsu sadarbība, gatavojot *Dawn to Dusk* uzvedumu, ko *Dance Magazine* 2009. gadā nominēja un apbalvoja, atzīstot par labāko ar vislieliskākajiem tērpiem.”

Dž. Kastaņa pērngada nogalē iestudēja Igora Stravinska leģendāro baletu „Svētpavasaris” un par kostīmu mākslinieci uzaicināja Andu Bernovska. Izrādē dejoja latviete Gaida Paulovska, tēlojot Raganu. Viņai bijušas lomas *Los Angeles Opera*, *Anaheim Ballet* un *Inland Pacific Ballet* izrādēs, šogad viņa dejoja uz viena no plostiem Rožu parādē Pasadenā. Anda Bernovska vēlējās uzsvērt gaišumu un vieglumu, un „Svētpavasaŗa” tērpiem izvēlējās baltos, melnos, sarkanos toņus, tērpu malas šķiet apdedzinātas, vīžu saites un bizes atgādina čūskas.

Choreografs Stefans Venta izvēlējās Andu par tērpu mākslinieci savam baletam „Zilais ābols” ar Filipa Glasa

Anda Bernovska un choreografs Stefans Venta

(Philip Glass) mūziku, ko izrādīja 22. septembrī Losandželosā *Vortex Dome* – paviljonā, kas uzcelts pie *Los Angeles Center Studios* (450 S Bixel Street). Tajā vietas ir tikai apmēram 150 skatītājiem, un tie, kuri redzēja Stefana Ventas „dejas drāmu”, var sevi uzskatīt par laimīgiem. Baleta darbība notiek sieviešu psihiatriskā klīnikā, un tās iemītnieces izrādās ar skaidrāku saprātu nekā viņu reizēm sadistiskie uzraugi. Dejotāju tērpi bija vienkārši – baltas triko bikses un krekli, par neparasto darbības vietu liecināja vienīgi uz muguras savītās brūnganās auklas. Darbojošos personu neprāta un īstenības mijas brīžu atspoguļošanai tērpu māksliniece bija veiksmīgi izvēlējusies sejas maskas. Jāuzteic animātores un vizuālās mākslinieces Audras Filipas (Audri Phillips) izdoma, uz paviljona griestiem un sienām atveidojot nepieciešamās dekorācijas.

Uz baleta izrādi ieradās visdažādāko tautību skatītāji un šķita, ka visi jūtas kā labi paziņas vai draugi. Stefans Venta bijis dejotājs Varšavas Nacionālās operas un baleta teātrī, choreografs, direktors un autors Polijas televīzijā, tāpēc netrūka viņa tautiešu, ar kuriem izvērtās saruna par līdzībām mūsdienu Polijā un Latvijā; ar lietuviešiem tūlīt apmainījāmie draudzīgi sveiciens, un viņi aicināja uz lietuviešu dienām oktobra pirmās nedēļas nogalē; blakussēdētājam pavaicāju, vai viņš nav no Trinidadas, atbilde bija – nē, no Mičigenas, un sekoja jautājums, no kurienes tad pati esmu, un pēc mana pārsteiguma un uzslavas par gudrību, jo zina, kur ir Latvija, viņš piebilda, ka nebūt neesot gudrs, bet viņam patīkot ceļot.

Anda ar saviem darbiem (zīda apgleznojumiem, akvareļiem, tērpiem, gleznām, tērpu skicēm) piedalījies

Foto: Kreigs Ovenss (Craig Owens)

Attēls no topošās grāmatas *Bizzare Los Angeles*; Anda Bernovska atveido aktrisi, kam rādās spoki Ventūras viesnīcā *Victorian Rose Bed & Breakfast*, kādreiz tā bijusi baznīca

daudzās izstādēs Vācijā, Anglijā, Amerikā, pēdējā laikā Lagunabīčā – *Gallery of Wearable Art, Blue Jade Gallery, Watercolor Gallery*. Skatlogos bijuši viņas kostīmi. Anda apglezno spoguļus, mēbeles, brīnišķīgi ir viņas zīda aizkari. Viņa turpina darināt piegrieztnes un tērpus, ko pati prot arī pašūt, ne tikai uzzīmēt, Ziemsvētku laikā droši vien būs māksliniece kādai teātra vai baleta izrādei. Andai svešs nav arī mūsu latviešu nams.

Nesen ievērojamais fotogrāfs Kreigs Ovenss (Craig Owens) Andu lūdza būt par modeli grāmatā *Bizarre Los Angeles*. Tās attēlos varēs redzēt Dienvidkalifornijas pilsētu, arī latviešiem labi pazīstamās Ventūras, senos namus, kuņģos mājo vai iegriežas spoki.

Andas dzīvesstāsts vēlreiz apliecina seno patiesību, ka spēcīga un talantīga iztēle allaž var kļūt par pozitīvu īstenību.

Informācija: www.andafashion.com

A.M.

Nez vai kādu sievieti atstātu vienaldzīgu Andas apgleznotie zīda aizkari, spoguļis, galdiņš

Vortex Dome, kur notika baleta „Zilais ābols” izrāde

BĒRNUDĀRZS

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com

www.amothergooseacademy.com

Galerija Baltic Crossroads
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; atvērta katru dienu!

PATEICĪBA

Sirsnīgi pateicos DK latviešu biedrības valdei par man piešķiro pabalstu mācībām Gaŗezera vasaras skolā. Gaŗezērā biju pirmo reizi, un esmu ļoti priecīga par iespēju. No Gaŗezera braucām uz Dziesmu svētkiem Milvokos. Līdztekus mācībām skolā piedalījos vitrāžas un keramikas nodarbībās, spēlēju tenisu. Paldies par jūsu dāsnumu.

Adele Nagaine

FOTOGRAAFE STUDIJA

FOTOMĀKLSA TEV UN TAVAI ĢIMENEI
949-380-1884 WWW.FOTOGRAAFE.COM

Čaklie, čaklākie un visčaklākie latvieši jeb piezīmes uz koncertprogrammas malām

Nav īpaši jāpierāda, ka vairākums latviešu ir gana čakli un prot no nekā kaut ko izveidot. Dodoties uz Dziesmu svētkiem Milvokos, Čikāgas lidostā satikām vecmāmiņu Vizbulīti Šūlmeisteri no Ņujorkas pavalsts. Viņa stāstīja, ka iepriekšējā naktī maz dabūjusi gulēt: mazmeita Anniņa tieši savā septītajā dzimundienā pošama uz lielajiem svētkiem! Anniņas māte Vizma darinājusi vainadziņu, bet vecmāmiņa, kādreizējā Ņujorkas koļa dziedātāja, – Nīcas tērpu. Vizbulītes bērni Kārlis, Laila, Roberts un Vizma bijuši čakli tēvzemes apciemotāji, viņi uz Latviju nebaidījās braukt jau okupācijas gadus, savus vecākus pat apsteidzot. Tie, kuŗi Vizbulīti pazīst no bērnu dienām, droši var apgalvot – viņa ir īstens cīrulī, sava dzimtas uzvārda cienīga. Gaidīdamas lidmašīnu uz Milvokiem, ar interesi uzklaustījām Vizbulītes bērniņas stāstu: Koburgas noietnē Vācijā māte mācījusi meiteni lasīt, viņai bizes pinot. Un tad notika nelaime – māmiņa smagā stāvoklī nokļuva slimnīcā. Meitenei vienai bija jāiet pie skolotāja uz noklausīšanos – lai noteiktu, kādas klases līmenim viņas zināšanas atbilst. Visapkārt pulcējās un grūstījās pāraugušie kaŗa laika bērni. Skolotāja Vizbulītei lika lasīt un noteica: „Prieks klausīties!” Skolotāja vēl noprasījusi: „Reizrēķinu proti?”

„Kāda laime, ka skolotāja man neprasīja rakstīt, jo to nepratu. Ielika uzreiz augstā klasē. Aizskrēju uz slimnīcu pie mātes, un viņa atkal gandrīz zaudēja samaņu: bērns uzreiz ticis 3. klasē!” smiedamies stāstīja Vizbulīte.

„Ej pie skolotājas un saki, ka gribi kādā zemākā,” mudinājusi māte.

„Man sāka birt asaras – es lai ietu pie ābečniekiem, ja esmu uzņemta jau trešajā?”

Pieaugusi Vizbulīte Šūlmeistere 15 gadu bija tikai māte, bet vēlāk paguva izstrādāties arī ārpus mājas. Un galvenais – čakli izdziedāties tautiešu pulkā, bērniem rādot labu latvietības piemēru. Meitai Lailai aug trīs puikas, viņu ģimene pašlaik viesojas Latvijā, otrai meitai Vizmai divas meitas, mazā Kristīne, kam ir tikai divi gadiņi, ļoti iespējams, mantojusi vecmāmiņas ģenas, viņa nepārtraukti saka: „Es pati! Es pati! Es pati!” Vizbulīte savu tautastērpu nekad nenodod bagāžā, jo tā ir viņas lielākā bagātība.

Latviešu valodu padzirdējis, uzgaidāmajā telpā mums piebiedrojās Gunārs Rē-

piņš no Losandželosas, viņa galvenā bagātība toties ir jautrais prāts un neizsīkstošais anekdotu krājums. Jutām, ka Dziesmu svētki sākušies jau pirms iekāpšanas lidmašīnā uz Milvokiem.

Latvijā vārds čaklums lielā mērā saistāms ar vārdu „govs”. Ja cilvēkam ik agru rītu, bez brīvdienām, jāņem rokā slaucene, tad par nečaklu viņu nevar uzskatīt neviens. Vai tāds viedoklis ir arī amerikāņiem? Kā par laimi, satiekam tautieti, kas līdz 27 gadu vecumam rītos un vakaros virinājusi kūts durvis! Zani Rožkalni noteikti pazīst ne tikai milvokieši, jo viņa bijusi skolotāja Gaŗezerā. Ļoti iespējams, ka par savām gaitām viņa stāstījusi arī vasaras skolas bērniem:

„Mūsu dzīve Amerikā bija īpatnēja, turējām govīs un zirgu, tā teikt, kompanijas un klapatu dēļ. Tēvs kādā sarīkojumā bija ticis pie ponija, mājās to uzreiz ieveda virtuvē – pa trim pakāpieniem uz augšu, pēc tam ponijam bija jātaisa liels lēcieni, lai tiktu pagalma zālītē. Mazā māsa Inese, uzreiz to apkampa un uzrausās mugurā, lai gan nekad nebija zirgveidīgām mugurā sēdējusi. Es arī jāju. Inesei vēl tagad ir zirgs, viņa ar to izjāj un piedalās sacensībās: pie staļļa stāv treilers un viss vajadzīgais. Vecāku lauksaimniecībā Ilinojas pavalstī mūsu bērniņas un jaunības gadus audzējām arī cūkas, nobarojām ar pašu izaudzētiem kviešiem, auzām un saknēm, gaļu pārdevām. No sešu līdz 27 gadu vecumam palīdzēju vecākiem, saimniekošanu bija grūti uzsākt – jāpērk dzīvnieki un darbarīki. Nomaksājām pat farmu, kuŗā amerikāņi paaudzēm bija dzīvojuši, bet palikuši parādos. Tēvs Arvīds labi nerunāja angļiski, krodziņā ļoti gribēja izstāstīt, ka bijis tiesas namā un visus parādus dzēsis, bet pateica... ka pabijis meitu mājā. To, cik laimīgs par ģimenes čaklumu viņš jutās, no izskata vien saprata visi. Krodzniece centusies tēva paskaļo runu labot, bet viņš, mājās

Vizbulīte Šūlmeistere

Zane un Laima Rožkalnes

pārnācis, turpinājis smaidīt un apgalvot: esmu ļoti laimīgs cilvēks, es nomaksāju farmas parādus!”

Zanes ģimenē no bērna kājas visiem bija skaidrs, ka parāds nav brālis un ar čaklumu allaž var tikt uz priekšu un augšu. Gandrīz divus gadu desmitus Zane ņēmās ar māliem: „Veidoju, virpoju, pēc tam veselības dēļ pievērsos stiklam, lai ķermenis attopas: tas ir kas jauns! Apģuvu stikla gravēšanu, kausēšanu. Gribēju pašu mājas logam izveidot vitrāžu, bet kurpniekam jau nav kurpju. Patīk praktiskās lietas: krūzes, vāzes, auskari – viss, kas lietojams. Labās mantas pārdodu, neizdevušās iznīcinu.”

„No kādām krūzītēm mājās dzerat tēju un kafiju?”

„No parastām, veikalā pirktām. Mēs esam drusku traki, jo restaurējam arī mēbeles.”

Zani stikla apstrāde ļoti aizrauj: katram no septiņiem kausēšanas cepliem esot vārds, gluži kā cilvēkam. Gan darbnīcā, gan svētkos kopā redzama visa Rožkalnu ģimene: Zane ar meitu Laimu, rotu darinātāju, rosījās tirdziņā, kā allaž piepalīdzēja vīrs Lauris, bet dēls dejoja arī tautasdejas. Zane ar Lauri bija dekoratori teātra izrādei *Hotel Paradiso* un tautasdeju lieluzvedumam. Satikām Zanes pieminēto māsu Inesi, arīdzan dziedātāju, viņa bija noskaņota ļoti poētiski:

„Kā lai nedzied, jo Dievs cilvēku apveltījis ar balsi!”

Inese ilgi piedalījies Māras Vārpas vadītajā kamerkorī, braukusi koncertceļojumos.

No Rožkalnu skaistlietu kuplā piedāvājumu jau pirmajā dienā tika izpirkti visi jaukie Laimas slīpētie stikla sāls un piparu trauciņi, mums palaimējās iegādāt pēdējo. Latvieši ir praktiski, noderēs, kad būs kur jāiet ar sālsmaizi.

„Vai rotas latvieši vēl joprojām pērk?” pajautāju čaklajam puspasaules apceļotājam Alfrēdam Stinkulam.

„Pērk gan, man pašam par to brīnums,” atbildēja Alfrēds. Viņam līdzās tirdziņā ik dienas bija zeltkaļa Alža Strazdiņa stends ar plašu preču piedāvājumu, tas mirdzēja vienā zeltā un sudrabā. Aldim Strazdiņam šie esot vismaz ceturkie svētki, kuŗos viņš piedalās tirdziņā. Amata prasme apgūta ziemās Viskonsinā pie Kārļa Grenciona, īstena dievtuŗa.

Arī dievturis Spuru Richards no svētku sarīkojumiem maz ko redzējis, jo čakli palīdzējis sievai Lilitai Spurei. Viņš lepojās, ka Lilita šiem svētkiem pa godu izdomājusī neparastu kaklarotu – sudraba dziesmu kamolīti. Lūdzam mums to parādīt.

„Nav iespējams, visi izpirkti!”

Maija Steingarta bija apmierināta, jo tirdziņa apmeklētāji labprāt pirka viņas lelles-tautumeitas, kuŗas darināt palīdzot vīrs, amerikānis. Viņa pati no māla izgatavo gan leļļu sejas, gan pīrādziņus groziņiem, bet prievītes vestas no Latvijas. Dažādo novadu tautumeitu pulkā uz Maijas galda dižojās arī latviskie Ziemsvētku vecīši.

Svētku dalībnieki steidzās pie tiem nofotografēties pat tirdziņa slēgšanas brīdī, lai pierādītu, ka nav nemaz jāšķērso Polārais loks, lai fotografijā smaidītu kopā ar Santaklausu. No svētku koncertiem Maija dzirdējusi vienu no sirsnīgākajiem – improvizēto sadziedāšanos pie LAIMAS pulksteņa. Viņai prieks, ka par latviešu tautas mākslu un tradīcijām, īpaši dejošanu, patiesa interese meitas puisēniem. Atvadījāties ar cerību, ka drīz čaklās Maijas mazbērnus redzēsīm mazo dejojātāju pulkā.

Rīta agrumā uz ielas nācās redzēt bezgalskaistu skatu: gaŗā virtēnē uz mēģinājuma zāli gāja Čikāgas mazie dejojātāji. Tālab ļoti gribas uzlielīt deju kopas čaklos vadītājus un viņu palīgus: tas nebūt nav vienkārši – sapost mazos dejojātājus un allaž uzturēt viņos možu dejojatgribu arī nogurdinošajos mēģinājumos. Svētku laikā vairākkārt nācās dzirdēt: „Cik žēl, ka šoreiz nenotika svētku gājīens!” Taču var teikt, ka Milvokos svētku gājieni bija redzami visu laiku: pa ielām zem aarkanbaltsarkanajiem karogiem taču kājām gāja tikai latvieši, turklāt vairums taututērpos. Lai nu kā, Čikāgas mazie dejojātāji vien bija vesela gājiena vērti! Par fotografiju, kuŗā viņi redzami lielceļu pārejot, amerikāņi teiktu: tā ir miljons dolaru vērtā.

Tikdaudz latviešiem kopā sanākot, varbūt vajadzētu mēģināt noteikt, kuŗi ir tie visčaklākie un vis-vis-čaklākie? Kālab tas būtu vajadzīgs? Saprotais iemesls: Dziesmu svētki ir tautas labo darbu skate. Viesnīcas priekštelpā miegainais klusums no pirmās dienas rīta tika aizslaucīts kā ar slotu, šurpu turpu staigāja cilvēki ar kaklā pakārtu plāksnīti, uz kuŗas vēstīts „palīgs”. Skaidrs – kur daudz tautas, tur bez palīdzības neiztikt.

Par palīgiem bija pieteikušies arī vīrieši, un viens no galvenajiem palīgiem un darītājiem neapšaubāmi bija svētku vicepriekšsēdis Vincents Dindzāns. Viņš zināja visu un prata atbildēt uz jebkuŗu jautājumu, turklāt tas notika vienā mierā un malēniski maigā valodīņā.

Čikāgas mazo dejojātāju gājīens

Savukārt viens no kustīgākajiem palīgu pulkā bija Ivars Zuševics, viņš soļus neskaitīja. Svētku beigās pensionētais arhitekts Ivars mierīgi varēja tukšot alus glāzi: „Jūtos noguris, bet priecīgs. No vienas puses – labi, ka viss laimīgi beidzies, no otras – žēl, ka svētki pagājuši...”

Isti sportiskā solī pārvietojās milvokiete Aina Venta, viņa bijusi izpalīdzīga visās vietās. Pārpratus svētku steigā gadījies viņai pašai: mājās aizmirsušās sarīkojuma biļetes, taču birojā viņu visi pazīst, noticēja uz vārda.

Pēc tam, kad gandrīz tropiskais karstums pāri, Aina priecājās: „Cieņiņi var saiņoties mājupceļam nesasvītot.” Pajautājam Aina, kāds bijis kuriōzākais gadījums svētku laikā.

„Visi, ar kuriem man bija lemts satīties vai runāt, itin visi – bija priecīgi un apmierināti. Vai tad tas latviešu saiešanā nav liels kuriōzs?!”

Katros svētkos ir cilvēki, kurius dalībnieki dabū apskatīt tuvāk un pamatīgāk nekā dziesmu svētku virsdiriģentus, un Milvokos tāda bija Informācijas biroja darbiniece Egija Bruģe. Amerika viņas mājas ir jau desmit gadu, šurp atvedušas mācību gaitas.

„Mani patiešām iepazīnuši visi dalībnieki, un es – visus,” ne bez lepnuma teica jaunieta. Atvadoties apsolu Siguldā viņas māmiņai pastāstīt, cik čaklu meitu izaudzinājusi. Siguldas vārdu padzirdējušas, sarunas pavedienu uztvēra cienījamās čikāgietes Hilda Kidnere un Elvīra Alberiņa, viņas kori čakli dziedot no aizritējušā gadsimta 60. gadiem, turklāt darījušas to kopā ar Dzelzkalnu pāri, kuri pārcēlās uz dzīvi Latvijā. Siguldā viesojoties, koristes apciemojušas arī Hermani un Paulu Dzelzkalnus, nu sūta kvēlus sveicienus kādreizējam Ciānas koŗa vecākajam, kokļu meistaram un čaklajam dārzniekam.

Droši vien būtu nepieciešama vesela

Vincents Dindzāns

komisija, lai noteiktu, kuŗš no pieminētajiem latviešiem ir visčaklākais. Varbūt tas, kuŗš jau gatavojas nākamam koncertam, goda tērpū pat nenovilcis? Uz labu laimi lielkoncerta beigās uzrunāju staltu vīru un atgāzu galvu, lai dzirdētu, ko viņš atbild. Dižajam vīram Valdim Ņerim ir arī dižs amats, viņš ir Losandželosas vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” priekšnieks. Par savējiem Valdis mazliet arī pasūdzējās: uz Milvokiem atbraukuŗi kādi deviņi koristi, bet dažiem vairāk pie sirds tautasdejas. Lai nu kā – trīs koncerti godam aiz muguras. Un galvenais – paspēts sadraudzēties ar koŗa „Ogre” dāmām. Losandželosieŗi ļoti cer koncertēt Rīgā, kad tā būs Eiropas kultūras galvaspilsēta. Varbūt pie ogrēnietēm varētu atrast klusu patvērumu, kad Rīgā būs pilna ar ekskursantiem? Valdis kopā ar Ivaru Mičuli jau asinot zīmuļus, lai rakstītu koŗa braucienam projektus.

Tāpat, uz labu laimi, sāku sarunu ar tautumeitu, kas ar interesi pameta skatu uz lielo un smago grāmatu, ko turēju rokā. Pajautāju, vai viņa šo grāmatu lasījusi. Izrādās, ne tikai lasījusi, grāmatas izdošanu sponsorējis Gītas Padegas dzīvesbiedrs Juris Padegs. Diemžēl viņš šos Dziesmu svētkus nepiedzīvoja un lielisko izdevumu par Ņujorkas kori nepaguva pašķīstīt, bet viņa čaklajai dzimtai grāmatas personu rādītājā veltīta vai puse lappuses. Padegi – šis uzvārds Ņujorkieŗu koristu vidū skan ļoti lepnī! Gīta bez lūkoŗanās kalendārā skaidri zināja: nākamie koncerti ir 11. augustā Bronksā un 18. novembrī Klīvlāndē. Toties Ņujorkieŗu diriģents Andrejs Jansons gan statistikā, gan emōcijās ir lakonisks: „Esam izdevuŗi 11 tvartu ar latvieŗu mūziku. Jau Auseklis teica: *Dziesma salauza ūķēpus un izgāba tautu!*”

Anita Mēlupe

Dziesmu svētku karogs nodots hamiltonieŗiem. Kad Dziesmu svētku atkal būs Losandželosā?

Kaķu māja Dienvidkalifornijā

Vai daudziem zināms, ka Dienvidkalifornijā, Rosamondā, 3718 60th Street West, atrodas *Cat House?* Mani uz turieni doties uzaicināja Lisa Edmondsone un Diane Citrona, un tieši dienā, kad tika svinēta Kaķu mājas 35 gadu jubileja, 18. augustā. Pilns tās nosaukums ir *Exotic Feline Breeding Compound's Feline Conversation Center* (EFBC/FCC), un pirmos dzīvniekus uz šejieni atveda 1977. gadā ar mērķi pētīt, saglabāt un nebrīvā pavairot apdraudētus kaķu dzimtas dzīvniekus. Centrs tika dibināts tuksnesī vietā, kur bija tikai akmeņi. Tagad, 35 gadus vēlāk, te ir īsta tuksneša oāze, kuŗas ērtajās dzīvnieku mītnēs mājo vairāk nekā 75 lieli un mazi kaķi, pārstāvot piecus kontinentus. Šī ir viena no lielākajām nebrīvā dzīvojošo kaķu dzimtas pārstāvju kolekcijām pasaulē. Starp dzīvnieku mītnēm iekārtoti celiņi, drošības margas, pie izejas ir plašs, skaists zāliens, suvenīru veikals, uzcelta saldētava dzīvnieku barības glabāšanai. Darba vēl ir ļoti daudz, bet šīs bezpeļņas organizācijas valdes locekļi un pilna laika darbinieki var lepoties ar paveikto. Lielu pateicību pelnījuši brīvprātīgie darbinieki un nesavtīgie ziedotāji.

Arī jubilejas sarīkojumā tika vākti ziedojumi, rīkojot izlozi, izsoli, pārdodot dažādus suvenīrus. Zālienā bija novietoti galdi, sarīkojuma dalībnieki tika pacienāti ar vakariņām, parādīta filma par centra darbības 35 gadiem, pieminētas nākotnes ieceres – uzcelt viesu mītni, mūzeja ēku, ierīkot vēja turbīnas, saules paneļus, apmeklētāju tualeti.

Izrādās, ka apdraudēti ir gandrīz visi savvaļas kaķu dzimtas dzīvnieki. Piemēram, Amūras leopardi uz iznīkšanas robežas ir Ziemeļkorejā, Ķīnā un Krievijā. Ziemeļkorejā vairs mīt tikai 20-30 šo dzīvnieku, 35-40 Amūras apgabalā Krievijā un Ķīnā. Dienvidkorejā tie jau izmiruši. Nebrīvā dzīvo 200 Amūras leopardu, tos pavairot palīdzēja no Helsinku zooloģiskā dārza 1990. gadā uz laiku atvestais leopardi Gigants un leopardi Fredis no Tallinas zooloģiskā dārza. Tallinas pilsētas iedzīvotāji ir lepni, ka viņu zooloģiskajā dārzā šogad aprīlī leopardu

Uz jubilejas sarīkojumu bija atvesti daži dzīvnieki no citām dzīvnieku patversmēm, tostarp mazs ķengurēns, ko labprāt paauglēja arī Lisa Edmondsone

Drosmīgākie iepazīs ar aligatoru un pat viņu paglaudīja. Paēdis aligators ir flegmatisks, viņa āda sausa un ne pārāk cieta; iespējams, glāsti viņam vajadzīgi un patīk

Ļoti jau gribējas papaijāt šos kaķveidīgos, taču tiem tuvoties nebija iespējams un arī ieteicams

mātītei Darlai piedzima trīs leopardēni.

Dienvīdkalifornijas kaķu māja ļoti pazīstama visas pasaules veterināriem. Dzīvniekus te pavairo arī, tos mākslīgi apsēklojot un ar embriju transfēru.

Kaķu māja ir atvērta publikai, notiek ekskursijas gēda pavadībā, dzīvniekus ved parādīt skolās, bērnudārzos, televīzijas pārraidēs, dažādos sarīkojumos.

EFBC/FCC ir bezpeļņas organizācija 501 (c) (3), federālo nodokļu ID numurs: 95-3808610. Vienmēr vajadzīgi brīvprātīgie darbinieki, pieredze nav nepieciešama, bet jābūt sasniegušam 18 gadu vecumu. Informācija atrodama vietnē: <http://www.wildcatzoo.org>

Kaķu māja atvērta no plkst. 10.00 līdz 4.00, slēgta trešdienās, Pateicības dienā, Ziemsvētkos un jubilejas dienā augustā. Ieeja \$7, pensionāriem \$6, bērniem no 5-12 gadu vecumam – \$5. Biedriem ieeja brīva, apmeklētāji var kļūt par biedriem, aizpildot anketu. Diane Citrona un Lisa Edmondsone ir dzīvnieku mīļotājas un aktīvas ziedotājas. Diane Citrona Kaķu mājai ziedojuši lielāku summu un ir sponsoru sarakstā. **A.M.**

Latvieši filmu festivālā Jūtā

Šogad starptautiskajā dokumentāro filmu festivālā *Docutah* (St. George, Utah) izrādīja Minesotas latvietes Māras Pelēces filmu *Souvenirs*; tā ir latviešu un angļu valodā ar tulkojumu. Filmu armijas veterānu organizācijas izrādīs vairākās pilsētās. Attelā latviešu pulciņš pēc filmas izrādes; no kreisās: Dzintra Švarca, Kristīna Šulca, Māra Pelēce, Vija Pelēce, Biruta Šulca, Aija Turaida, Antons Švarcs

Amerikas baltiešu brīvības līga aicina atbalstīt rezolūciju par „Melnās lentes dienu”

ASV Kongresa Tautas pārstāvju palātas deputāts Daniels E. Lungrens (R-CA) š. g. 14. septembrī iesniedza rezolūciju HR 790, lai, godinot komūnisma un nacisma režīma upurus, 23. augusts būtu gadskārtēja piemiņas diena – „Melnās lentes diena”.

D. Lungrens lūdz kolēģas atbalstīt šo rezolūciju, atgādinot, ka 1939. gada 23. augustā PSRS un nacistiskās Vācijas pārstāvji parakstīja Molotova-Ribentropa pakto, kas izraisīja Otro pasaules karu un tam sekojošo postu daudzās Centāleiropas un Austrumeiropas valstīs. Vairāk nekā 40 gadu miljoniem iedzīvotāju šajās valstīs bija pakļauti nežēlīgām represijām, viņi zaudēja pamattiesības un no demokrātiskās pasaules tika atdalīti ar „dzelzs aizkaru” un Berlīnes mūri. D. Lungrens uzsver, ka diemžēl vēl aizvien vairāku valstu vadītāji ignorē bij. padomju režīma neģēlības un cenšas viltot vēsturi. Viņš cer, ka, godinot komūnistu un nacistu upurus, nosodot vainīgos un atbalstot jaunos demokrātiskos sabiedrotos, šī rezolūcija nodrošinās, lai netiktu aizmirsta Eiropas pagātnes traģēdija un viltota vēsture, tādējādi liekot samierināšanās pamatus, kam pamatā patiesība.

Amerikas baltiešu brīvības līga (Baltic American Freedom League, BAFL) atbalsta šo rezolūciju un aicina ikvienu sazināties ar Tautas pārstāvju palātas deputātiem un mudināt viņus kļūt par rezolūcijas HR 790 līdzatbalstītājiem (cosponsor).

BAFL direktors Teodors Liliensšteins

CITĀTS

Rindas no Ineses Lūsiņas intervijas „Gluži kā sacikšu zirgi” ar operas solisti Maiju Kovaļevsku:

„Eiropā ir skarbāka attieksme pret dziedātājiem. Pašam ir jāpiepūlas, jāpalūdz mēģinājumu saraksts un jāsapraņo, kad uzmērīsi tērpus. Eiropas teātros ir nācies pašai iet un meklēt, kur notiek mēģinājums. Ir mazliet pamestības sajūta. Amerikā mani atved, sagaida pie teātra durvīm, pavada uz kostīmu telpu, piedāvā kafiju. Tu esi relaksējies, jo par visu ir padošanās. Tu tikai ej un dzied. Ļoti sirsniņi un pretimnākoši ir Amerikas latvieši. Viņi ir latviskāki un patriotiski, ļoti priecājas par tautiešu panākumiem. Biruta Šulca Kalifornijā mani vadāja ar automašīnu un rūpējās kā otra māte. Svešā pilsētā tas ļauj justies kā mājās.”

„Diena”, 2012. g. 10.-16. augusts.

Četri tēvi un divpadsmit vectēvu

„Pie mums baznīca sargā kapus un kapi baznīcu,” apgalvo Lestenes baznīcas draudzes locekle Inese Cērpa. Lestēnē viss būtu pieminams un daudzmināms tautas mērogā: milzīgie Brāļu kapi, atjaunojamā baznīca, leģionāru piemiņas istaba. Tās visas ir spēcīgas vēstures liecības. Tuvojās Lāčplēšu diena, kad atkal notiks tradicionālais lāpu gājiens no Lestenes centra uz kapiem. Varu to visu iedomāties gara acīm: dzīvā uguns jauniešu rokās ir kā mūžīgās piemiņas apliecinājums. Bijušie leģionāri un viņu tuvinieki šo vietu apmeklē visu gadu, īpaši daudz augustā un maijā.

Rīts, kad pati Brāļu kapus pie senās baznīcas mūriem ieraugu pirmoreiz, ir lietains un drēgns: eju gaŗām kapu kopiņām, tā vien šķiet ka pati Māte Latvija katru plāksnīti noklājusi asarām... Cik ļoti daudz uzrakstu NEZINĀMS, cik ļoti daudz jauniešiem mūžs aprāvies, 20 gadu nesusniegušiem... Ir oktōbra beigas, bet piemiņas vietu vēl koši iezīmē sarkanu, sārtu un baltu rožu krūmi. Viss ir lieliski apkopts un dižens savā vienkāršībā.

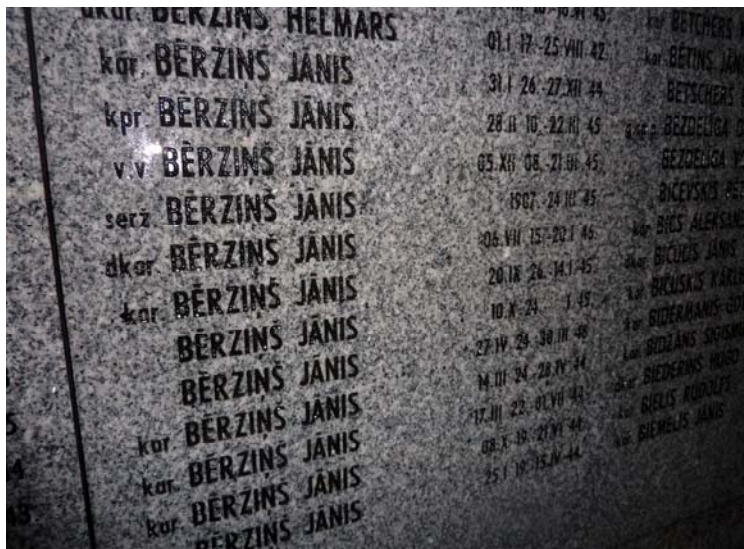
Tieši pirms desmit gadiem Latviešu aviācijas vienības kaŗavīrs, Nacionālo kaŗavīru biedrības priekšsēža vietnieks Leonīds Roze „Latvijas Vēstnesī” rakstīja: „Bija jāpaiet gandrīz pusgadsimtam, lai varētu sākt nopietni domāt un rīkoties par Otrā pasaules kaŗa cīņās pret boļševismu kritušo latviešu kaŗavīru kapa vietu pienācīgu izveidošanu un saglabāšanu turpmākajām paaudzēm. Visās atklātībā zināmajās vietās leģionāru kapi padomju varas gados bija nolīdzināti un visas pazīmes, kas par tiem liecināja, iznīcinātas, lai kritušo varoņu piemiņu izdzēstu no tautas atmiņas.

Lauks pie Lestenes baznīcas izrādījās īsti piemērots iecerētajam nolūkam. Te jau atradās 19. divīzijas kritušo apbedījumi. Visus septiņus Kurzemes kauju mēnešus Lestēnē bija krustojušies leģiona vienību ceļi. Lestenes

baznīcu bija postījuši neskaitāmi naidnieka artilērijas granātu trāpījumi.

Doma par lielākas piemiņas vietas izveidošanu kādā no Kurzemes kauju laukiem, šķiet, pirmajam bija radusies 19. latviešu divīzijas leitnantam Andrejam Apsītim (1919-1996) – kādreizējā tieslietu ministra Hermana Apsīša dēlam, kas pats bijis Kurzemes cietokšņa aizstāvis. Vispirms bijusi ideja par svētvietas radīšanu pie Lestenes baznīcas, kas pati ir daudz cietusi kā vēsturisko kauju lieciniece, kur divīzijas mācītājs Verners Voitkuss visu bija sagatavojis 1944. gada Ziemsvētku dievkalpojumiem. Taču šo nodomu izjauca ienaidnieka lieluzbrukums un garīdznieka smagais ievainojums.

Ar savu projekta uzmetumu par Brāļu kapu izveidošanu ieradās Anglijā dzīvojošais kādreizējais Kurzemes aizstāvis Emīls Gailis. Viņa rīcībā jau bija skices un plānojumi par ceļamo memoriālo ansambli. Emīls Gailis ļāva noprast par viņa iespējamu materiālo līdzdalību šī projekta īstenošanā. Ap šo laiku idejas tālākai virzīšanai, visu praktisko darbu koordinēšanai un materiālo līdzekļu piesaistīšanai nodibināja Kurzemes Brāļu kapu fondu ar enerģisko Latvijas Nacionālo kaŗavīru biedrības priekšsēdi Nikolaju Romanovski valdes vadītāja amatā. Fonda valde iesaistīja arī Daugavas vanagu pārstāvjus: Variantu Plūdoni (Kanada) un Oskaru Baltputnu (Vācija). Ar Emīla Gaiļa atbalstu un viņa sagādātajiem tehniskajiem līdzekļiem bijušais frontes ziņnesis motociklists Edgars Skreija ar dažiem palīgiem iesāka leģionāru apbedījumu apzināšanu, uzskaiti,

identificēšanu un pārbedīšanu. Edgars Skreija ar saviem palīgiem jau 1997. gadā iesāka kara gadu apbedījumu izpēti un atrakšanu cīņu vietās. Diemžēl ne pie katra kritušā mirstīgajām atliekām izdodas atrast pazīšanas zīmi – žetonu identitātes noskaidrošanai (vāc. Erkennungsmarke: Vācijas bruņoto spēku kaŗavīriem bija jāvalkā kaklā pakārts auklā iesiets alumīnija žetons ar šifrētu identitātes kōdu. Kaŗavīra nāves gadījumā žetons pārlauzams divās daļās: nolauztā puse nododama padotības kārtībā ar nāves ziņu, otra puse paliek kopā ar mirstīgajām atliekām arī kapā. Kaŗa pēdējos gados visi vairs nesaņēma šīs pazīšanas zīmes. Daudzi bija pazaudējuši savējās, citi vienkārši nekāra tās sev kaklā) vai kādu citu priekšmetu, piemēram, aizkorķētu pudeli ar kādu norādījumu tajā, vai arī gredzenu ar iegravējumu. No atraktajiem nezināmo varoņu ir vairāk nekā to, kuŗu vārdus izdodas noskaidrot.”

Eju gar granīta sienu, acis apzīlbt no iekalto vārdu daudzuma, sirds raud no latvisko vārdu emōcionālā spēka: šeit, divu tūkstošu pulkā, apglabāti vai vismaz vārdiski pieminēti 12 Jāņi Bērziņi un četri Arturi Bērziņi. Kaut nu būtu bijis lemts viņu pēcnācējiem piedzimt un šajā vietā atnākt tāpat kā man! Mans vectēvs Jānis Bērziņš piedzīvoja Pirmo pasaules kaŗu un septiņus gūsta gadus, 1949. gada izsūtījumu, miris un apglabāts Sibīrijā. Mans tēvs Arturs Bērziņš 15. un 19. divīzijas kauju ceļus izbrauca pie sanitārā auto stūres, divreiz tika deportēts uz Sibīriju, bet piedzīvoja piecus mazbērnus un sešus mazmazbērnus. Lesteni par atdusas vietu izvēlējušies arī tautieši no trimdas plašumiem. Te viņi atkal ir savējo pulkā...

Lietus nebeidz rasināt. Esmu atbraukusi uz Lesteni priecīga notikuma dēļ: šeit notiek Tukuma novada Grāmatu svētki, tātad cilvēki joprojām lasa grāmatas! Stāvu viena pie Artas Dumpes veidotā tēla Dzimtene – Māte – Latvija. Paceļu acis: svētvieta piebirst ar lieliem raibiem tauriņiem: bez lietussargiem un bez pavadōņa šurp atskrējušas pirmās svētku bezdelīgas – Cēres vidusskolas meitenes. Protams, vēlāk nāks arī citi ļaudis, ieklausīsies vietējo gīdu stāstījumā. Tas viss būs vēlāk, bet man svētki jau sākušies: vairāk par visu Lestenei vajadzīgas jauniešu balsis, tad neaizaugs kapi un beigsies milzīgie baznīcas rekonstrukcijas darbi. Un atkal, fantastiskos koka altāŗa tēlus uzskatot un ērģeļu stabules izdzirdot, kāds iesauksies: „Ak, svētā Lestene!” Jā, svētai tai nolemts palikt latviešu sirdīs mūžam – kā Kurzemes cietokšņa visspēcīgākajam apliecinājumam.

Anita Mellepe

**Siena ar kritušo vārdiem
Kurzemes Brāļu kapos Lestēnē**

Leģionāru piemiņas istaba (mājiņā pretīm baznīcai)

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība (dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi:

noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kredītkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā. Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks:

otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 pm.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

JOCIŅI

„Ko jūs mācāties karatē kursos?” „Ar delnas malu pārsist ķieģeļus.” „Kāpēc tas vajadzīgs?” „Gadījumā, ja kāds uzbrūk, var aizstāvēties.” „Kad gan kāds uzbrūk ar ķieģeli!”

***

Mazais Jānītis ir neglābjami iemīlējies savā klasesbiedrenē Anniņā. Tā kā viņš nemitīgi par viņu jūsmo, māte iesaka: „Piezvani taču viņai!” Jānītis tūlīt paņem kabatas tālruni un saka: „Mīļā Anniņ, tevis dēļ es būtu ar mieru pārpeldēt dziļāko jūru un doties cauri visbīstamākajiem džungļiem, jo es mīlu tevi!” Anniņa atbild: „Tad atnāc pie manis!” Jānītis: Diemžēl patlaban nevaru, jo list!”

***

Ierēdnis saka savam priekšniekam: „Atvainojiet, bet šķiet, ka mans kollēga ir slims.” „Kāpēc jums tā liekas?” „Pēdējā laikā viņš guļ ļoti nemierīgi.”

***

Viesis namatēvam: „Nesaprotu, kāpēc jūsu kaķis tik dusmīgi uz mani skatās.” „Neuztraucieties, tā viņš blenž uz katru, kas ēd no viņa bļodiņas.”

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZIRĒŠANA;
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒT UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem

par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruņa numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Ziemsvētku tirdziņš latviešu namā

16. decembrī no plkst. 10.00 līdz 3.00

Tirdziņā varēs iegādāties dažādas jaukas dāvanas
– rokdarbus, rotaslietas, grāmatas, dažādus
gardumus un daudz ko citu;

būs siltas pusdienas un kafijas galds!

Lūdzu pārdevējus pieteikties tirdziņam, zvanot
vai rakstot Pegijai Taubei,

tālr.: 310-908-6993, e-pasts: pegijat@inbox.lv

Mantu pārdevēji 10% no ieņemtās naudas
ziedo latviešu namam.

Tiksimies tirdziņā!

Ardievu, un uz redzēšanos Rīgā!

DK latviešu biedrības biedriem atvadu sveicienus sūta Daina Bīriņa. Viņa 16. oktobrī pārcēlās uz pastāvīgu dzīvi Latvijā un mitināsies Rīgā, Tērbatas ielā, kur noīrējusi dzīvokli.

Daina bija aktīva, atsaucīga mūsu kopienas locekle, apmeklēja sarīkojumus, dievkalpojumus, Dziesmu svētkus; ja lūdza ko izdarīt, viņa nekad neatteica, uz viņu varēja paļauties.

Rīgā jau dzīvo divi mūsu biedrības biedri – Silvija Tūbele-Kurmiņa un Rūdolfs Pudurs. Nu viņiem piedrojas Daina. Protams, mums viņas ļoti pietrūks!

Rudīte Godfreja

Zelts un sudrabs

Un
Kad klusums
Pārvēršas zeltā
Izlīst sudrabs
Un
Gudrību sveic

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:

www.learnlatvianonline.com

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116

Dr. priekšnieks Jānis Legzdiņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tālr: 858-598-5451;
e-pasts: janis@legzdins.com

17. novembrī 12.00 dievkalpojums; māc. K. Žols;
pēc dievkalpojuma kafijas galds
Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Reinholds Daņilovs mūžībā

Mans tēvs Reinholds Daņilovs aizgāja no mums, aizmiegot uz mūžu 2012. gada 17. augustā. Reinis, kā viņu sauca draugi, dzimis Rīgā, Latvijā, 1919. gada 15. decembrī. ASV viņš kopā ar ģimeni ieceļoja 1949. gadā. Mūsu sponsori bija *Trinity Lutheran* baznīca Ventūrā, un draudzes locekļi mums palīdzēja sākt jaunu dzīvi jaunā valstī. Reinis strādāja dažādus darbus, lai apgādātu ģimeni – sievu, dēlu un trīs meitas. Pēc vairākiem gadiem viņš pārņēma *Ventura Window Cleaners* un strādāja šajā uzņēmumā 40 gadu. Daudzi klienti viņu sauca par Danu un ļoti cienīja.

Reinis aktīvi darbojās latviešu sabiedrībā. Viņš bija draudzes loceklis, piedalījās sanāksmēs, brauca uz Dziesmu svētkiem, apmeklēja balles. Viņš bija viens no Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības dibinātājiem. Viņš finansiāli atbalstīja baznīcu, un viņa mājās notika Bībeles stundas Ventūras latviešiem.

Reinis bija divas reizes precējies – ar Edīti Kleinu, kas bija mana māte, un Ritu Balodi. Abas ir mirušas. Kopā ar viņām tēvs ceļoja pa pasauli un daudz redzēja. Viņa mājā bieži notika svinības, kurās viesojās tuvākie latviešu draugi no Ventūras un Losandželosas.

Tēvam ļoti patika strādāt dārzā, un viņš rūpīgi kopa savas skaistās puķes. Īpaši viņam patika orchidejas, un viņš tās audzēja.

Tēvam nebija izdevības mācīties augstskolā, bet viņš ar cilvēkiem varēja sarunāties par visu ko, jo daudz lasīja – grāmatas, laikrakstus un žurnālus. Viņš bija ļoti inteligents un prata novērtēt cilvēkus. Viņam patika bēdroties ar cilvēkiem, runāties un jokoties ar draugiem un paziņām, un daudzi vēlējās būt tēva sabiedrība, īpaši, kad viņš apveltīja viņus ar savu jauko smaidu.

Nesen mana māsa Margreta ar vīru Patriku un tēva radniece Anita no Latvijas aizgāja uz pankūku ēstuvi. Restorāna pārvaldnieks pienāca pie galda, izteica viņiem līdzjutību un, godinot tēvu, pacienāja, neņemot naudu. Tas bija jauks brīdis – visi saprata, ka viņam sāp mana tēva aiziešana un viņš izjūt lielu respektu.

Tēvs labprāt biedrojās ar citiem, bet viņam bija grūti būt atklātam pret mums, bērniem. Viņš ne labprāt stāstīja mums par savu dzīvi un izjūtām. Daudzas reizes mēģināju ar viņu runāt par Bībeli, bet tēvs teica, ka latviešu Bībelē vārdi ir pilnīgi citādi. Ko es varēju teikt? Tā mēs daudz nezinājām, kādas ir viņa dziļākās domas par

dzīvi un Dievu. Jāņa Valža Strautnieka 1984. gadā izdotā dzejoļu izlasē „Kristus atpestītais” es atradu kādu dzejoli, un man likās, ka šīs rindas rakstītas tieši par manu tēvu:

**„Kad pēdējā stunda būs pienākusi,
Nokritīs viss kā zvīņas:
Darbi un cīņas.
Bet kur savu grēku kalnu likšu?
To prasiet man, kad Golgatas kalnā
tikšu.”**

Dienā, kad tēvs nomira, viņu apciemot bija ienākusi kāda paziņa, un kaut tēvam vairs spēka nebija daudz, viņš tikko jaušami pasmaidīja. Četras stundas vēlāk viņa vairs nebija.

Ļoti trāpīgi šis brīdis raksturots citā dzejolī grāmatā „Kristus atpestītais”:

**„Paņem manu pēdējo smaidu,
Tajā viss dzīves jaukums.
Manu pēdējo asaru,
Pēc tās vairs citas nebūs.
Varbūt tas ir labi.
Reiz viss ir piepildīts!
Arī Golgatā...”**

Tēvu zaudējot, sēro viņa četri bērni: Maija Daņilova-Reznika (Reznick) Sanmateo, Ziemeļkalifornijā, Jānis Aleksandrs Daņilovs Fēniksā, Arizonā, Laima Daņilova Vestvudā un Margreta Daņilova Ventūrā, Dienvidkalifornijā. Reinim bija seši mazbērni un pieci mazmazbērni. Reinholda vecākā māsa Marija Gailīte dzīvo Cēsīs, Latvijā, ar meitu Guntu. Radniece Anita Aizsila no Limbažiem atbrauca palīdzēt Reinim viņa mūža pēdējos desmit mēnešos. Anita bija kā spoža saulīte, un tēvs pats teica, ka „Anita ir mans personīgais eņģelis”. Arī mums visiem viņa bija kā īsts zelta gabaliņš. Viņa varēja palīdzēt tēvam, kad mēs, bērni, nevarējām. Mēs visi esam pateicīgi, ka mūsu tēvam bija tik jauka radniece, kas uz desmit mēnešiem atstāja savu ģimeni un laipni pieteicās palikt pie tēva līdz brīdīm, kad viņš apstāsies elpot.

Daugavas Vanagu apvienība, ko tēvs palīdzēja dibināt, viņam bija ļoti svarīga, un, godinot viņa piemiņu, lūdzu nosūtīt ziedojumu:

Daugavas Vanagi, Inc,
1955 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039-3704.

Reinholda Daņilova vecākā meita
Maija Daņilova-Reznika (Reznick)

Draudzes Ziņas

Foto: Tamāra Rūse

**Kas putnam spārni, tas cilvēkam draudzība
– tā paceļ pāri zemes putekļiem
Zenta Mauriņa**

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

***Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

11. novembris, plkst. 11:00 dievkalpojums, māc. Aivars Ozoliņš

24. svētdiena pēc Vasarsvētkiem

18. novembrī dievkalpojuma nebūs

Atbalstīsim Sandiego draudzes dievkalpojumu ar dievgaldu 17. novembrī, ko vadīs prāvests Kārlis Žols (Grace Lutheran Church, 3993 Park Blvd., San Diego, CA)

9. decembris, plkst. 11:00 Adventa otrās svētdirnsd dievkalpojums,

māc. Aivars Ozoliņš

16. decembris, plkst. 11:00 Adventa koncerts Lolitas Ritmanes vadībā

24. decembris, plkst. 6.00 svētku vakara dievkalpojums, māc. Aivars Ozoliņš

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Piezīmes
16. sept.	40		\$652.00	\$16.30	Māc. Aivars Ozoliņš
30. sept.	42	36	\$835.00	\$19.88	Prāv. Kārlis Žols

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2012. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:

Dacei Pavlovskai

3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

PĀRDOMĀM

Māc. Dairas Cilnes raksts 2005. gada Baznīcas Gadagrāmātā

Paļaujieties vienmēr uz Viņu, ļaudis, izkratiet Viņa priekšā savas sirdis, Dievs – mūsu patvērums! (Ps. 62:9)

Amerikāņu rakstniece Anna Lamota (Anne Lamott) teikusi, ka lūgšanas ir tikai divas – palīdzi man, palīdzi man un paldies, paldies, paldies! 62. psalmā mēs atrodam abas. „Izkratiet Viņa priekšā savas sirdis,” tā saka senais psalmists. Cik vienkārši un ikdienišķi – izkрати sirdi kā draugam, kuŗš ir tuvu klāt. Ne ar izmeklētiem un skaistiem vārdiem, bet vienkārši tā, kā tas ir. Izstāsti visu, kas tev rūp, kas nospiež, kas rada stresu. Izstāsti un atdod to Dievam, kā to dara psalmists. „Cik ilgi,” viņš izsaucas izmisumā, „cik ilgi man būs jācīnās ar divkosīgiem cilvēkiem, kuŗi „ar muti svētī, bet sirdī lād.” Es esmu grūstoša siena, kas taisās gāzties!

Palīdzi man, palīdzi man!

„Uzticieties,” saka psalmists. Atdod Viņam savas rūpes pilnīgi, zinot, ka Viņš pats tās palīdzēs nest, ka dzīvojam ar Viņa žēlastību. Iztukšojot savu sirdi, mēs rodam tajā vietu Dievam. Atdodot Viņam savu stresu, mēs sagatavojam vietu Dieva mieram vai, kā to saka psalmists, „tiešām, esi klusa mana dvēsele, vērsdamās uz Dievu, jo no Viņa cerība!” Paldies, paldies, paldies!

Lūgšana vai sirds izkratīšana ir ceļš – kopā ar Dievu – *no palīdzi man uz paldies*. Abās Dievs ir klāt un palīdz – mūsu spēks un mūsu patvērums.

Alleluja!

Saņemta pateicība no Rikija Tetera par stipendiju mācībām Kursā. Rikijs pateicas par iespēju papildināt savas latviešu valodas zināšanas un draudzes labvēlību, piešķirot viņam stipendiju.

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts:

birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

MĀSU DRAUDZES

Skolās sācies jaunais mācību gads un arī mūsu draudzes palīdzības projekts. Varēsim palīdzēt maksāt par trūcīgo bērnu pusdienām Neretā, kā arī dažām citām vajadzībām pārējās mūsu draudzēs, kamēr vien tiks saņemti ziedojumi.

Pirms 20 gadiem draudzes padome piešķīra man titulu: mūsu draudžu koordinatore. Saņēmu LELBAS sarakstu ar mūsu astoņām mūsu draudzēm: Jēkabpils, Neretas, Saukas, Ērberģes, Mazzalves, Gricgales, Viesītes un Elkšņu draudzes. Sākās rosīga darbošanās, vācot drēbes, apavus, skolas piederumus un daudz ko citu. Šķirojām mantas un likām saiņos, ko nodevām Zonna aģentūrai sūtīšanai uz Latviju. Darba bija daudz, bet darītāju netrūka. Sadraudzējāmies, strādājot plecu pie pleca un priecājāmies par padarīto darbu. Šādus saiņus gatavojām trīs reizes gadā līdz 2005. gadam, kad beidzām saiņu sūtīšanu. Līdztekus 1997. gadā sākās līdzekļu vākšana trūcīgo bērnu pusdienām Neretā. To vēl turpinām līdz šai dienai. Nesen nosūtīju draudzes čeku izdevumu segšanai par pusdienām septembrī un oktobrī. Naudu sūtām, izmantojot LELBAS kontu, un e-pastā uzzinu, kad nauda saņemta. Drīz būs jāsūta čeks par novembri un decembri.

Lielu pateicību pelnījuši visi, kuŗi atbalsta šo mūsu draudzes palīdzības projektu. Nesen piedzīvoju jauku pārsteigumu, saņemot sveicienus un ziedojumu no Viskonsinas pavalsts. Pirms dažiem gadiem mūsu draudzes locekle pārvācās, bet ar sirdi un dvēseli vēl arvien dzīvo līdz mūsu draudzei. Šādi sveicieni dod jaunu sparū turpināt iesākto darbu.

Līdz šim esam varējuši nosūtīt 500 dolaru mēnesī no septembra līdz maijam. Visi ziedojumi tiek rūpīgi ierakstīti draudzes kases grāmatās un publicēti mūsu Draudzes Ziņās. Gadījumā, ja ieviesusies kļūda un par kāda ziedojumu Draudzes Ziņās nav bijis, lūdzu zvanīt draudzes kasierei Dacei Pavlovskai vai arī man, tālr.: 949-830-9712.

Draudzes locekļi, kā arī mūsu draudzes labvēļi ir bijuši ļoti atsaucīgi, ziedojot mūsu draudzēm. Darbs veicas, ja strādājam kopā, plecu pie pleca, un tad visi varam priecāties un teikt:

**TAS DARBS, KUNGS JĒZU, VISS IR TAVS,
TAS DARBS, KO DARAM MĒS,
UN TĀDĒĻ, KA ŠIS DARBS IR TAVS,
TAS ZELS UN PASTĀVĒS.**

Turpināsim strādāt plecu pie pleca, lai neviens nepagurtu darboties Dievam par godu un mūsu Losandželosas latviešu sabiedrībai par svētību.

Anna Ābele

DRAUDZES NĀKOTNE – draudzes darbība mainīsies, bet draudze pastāvēs!

Pēc dievkalpojuma 30. septembrī pulcējamies baznīcas lejas zālē uz kafiju un pārrunām par draudzes nākotni. Tamāra Rūse un Daina Ābele pārrunu sākumā paskaidroja, ka draudze kopš jūlija sākuma ir bez mācītāja un atrodas krustceļos. Varam pateikties mācītājam Aivaram Ozoliņam, jo esam spējuši rīkot dievkalpojumus reizi mēnesī, un tajos piedalījās caurmērā 30-45 dievlūdžēji.

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudze ASV nebūt nav vienīgā latviešu draudze bez mācītāja. Pēdējā gada laikā mācītāja nav Denvers draudzē, Montrealas/Otavas draudzēs, Čikāgas Sv. Pēterā draudzē, Hamiltonas draudzē un Mineapoles draudzē. Denvers draudze uz gadu pieņēmusi māc. Helēnu Godiņu no Latvijas. Viņa teoloģisko izglītību ieguvusi Šveicē.

Vai spējam algot pilna laiku mācītāju?

Tamāra Rūse un Daina Ābele bija sagatavojušas atbildi uz šo jautājumu, taču arī viņām bija jautājums: „Cik mūsu draudzei 2011. gadā izmaksāja viens dievkalpojums?”

Atbilde – \$2625 (saskaitot 2011. gada izdevumus – mācītāja atalgojums, baznīcas uzturēšana, apdrošināšana, nodokļi utt. un izdalot ar dievkalpojumu skaitu).

Tas visiem bija liels pārsteigums. Draudze pēdējos gados darbojusies ar lielu iztrūkumu, un pirms diviem gadiem bija nepieciešami ievērojami baznīcas remonts. Ir zināms, ka budžeta lielāko daļu veido mācītāja atalgojums.

Turpmākās pārrunās par mūsu izdevumiem, kuŗi ir lielāki nekā ienākumi, noskaidrojās, ka mūsu draudze vairs nevar algot pilnlaika mācītāju.

Vadoties no budžeta, pārrunājām ko darīt, ja nevaram algot pilnlaika mācītāju. Viena iespēja ir pieņemt puslaika mācītāju, bet pašreiz nav zināms, ka Ziemeļamerikā kāds ordinēts mācītājs meklē darbu. Varētu aicināt mācītāju no Latvijas, bet diemžēl Dienvidkalifornijā būtu neiespējami vienam iztikt ar puslaika mācītāja algu un vēl grūtāk, ja ir ģimene.

Kā turpināt?

Māc. Aivars Ozoliņš ir piekritis mums palīdzēt, vadot dievkalpojumu reizi mēnesī. Mācītājam A. Ozoliņam ir pilna laika darbs adventistu baznīcā, un vairāk no viņa nevaram prasīt. Viņš labprāt palīdzēs, vadot dievkalpojumu, bērēs vai laulībās. Prāv. Kārlis Žols palika ilgāk pēc dievkalpojuma, lai piedalītos pārrunās un piedāvāja mums palīdzēt vismaz reizi mēnesī un biežāk, ja būtu vajadzība. Nedēļas nogalē prāv. K. Žols varētu kalpot gan Sandiegos gan Losandželosas draudzē. Ar

Sandiegos draudzi varētu dalīties ceļa izdevumos. Pārrunu dalībnieki piekrita, ka draudze turpina darbību ar viesmācītājiem divreiz mēnesī. Vienu dievkalpojumu vadītu māc. Aivars Ozoliņš, otru ar dievgaldu – prāv. Kārlis Žols.

Nolēmām nodibināt komiteju, kas nākamā gada laikā turpinās pārrunas. Šajā komitejā darbosies Arnis Tolks, Anita Circene, Jānis Lejnietis un draudzes valde. Aicinām piedalīties arī citus draudzes locekļus!

Kā mēs katrs varam atbalstīt draudzi?

Tika pārrunātas citas iespējas, kā atbalstīt draudzi.

1. Apmeklēt baznīcu;
2. nomaksāt gadskārtējo nodevu (ja dievkalpojumi notiek retāk, paaugstināt nodevu vai lūgt solītus maksājumus);
3. Vairāk ziedot kolektēs;
4. Novēlēt draudzei līdzekļus testamentā.

Draudze ir mūsu latviešu sabiedrības ticības uzturēšanas stūrakmens. Arī Losandželosas sabiedriskais centrs (nams) bez draudzes nevarētu pastāvēt, jo darbojas draudzes paspārnē. Mēs ļoti gribam, lai draudzes darbs turpinātos. To mēs arī darīsim, apzinoties, ka mūsu darbības veids mainīsies!

Esi man par klinti, kur patverties, par stipro pili, kas lai mani pasargātu, Tu, kas esi solījis man palīdzēt, jo mana pils esi Tu. (Ps. 71,3)

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

A. Ābele \$50; G.&R. Boršteini \$15; T.&E. Rūši \$100; A.&G. Freibergi \$100

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

Tamāras OZOLIŅAS PIEMIŅAI

A. Drumalds, J.&S. Drumaldi

Kopsumma: \$1490.00

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

L. Strunga \$200, S. Upeniece \$200

REMONTIEM

B. Repecka \$100

(Minētie ziedojumi saņemti līdz 2012. g. 5. oktobrim.)

„Zvanniekiem” 2012. gadā saziēdota \$178

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru

„Zvannieku cūciņā” baznīcas priekšelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Draudzes locekļu dzimšanas atceres dienas decembrī

1. Juliana Sterna
3. Inta Zemjāne
4. Aija Matsone, Ilze Matsone
5. Sanita Šūmane-Karami, Gudrīte Kuškēvica
8. Kaija Staško, Inese Tetere
9. Zenta Cīrule
10. Maruta Ambrose
11. Dzidra Freimane, Mia Trapse
14. Ausma Lejniece
16. Milda Black
20. Jānis Egils Avots, Benita Trapse
22. Aina Martina
23. Jānis Lācis, Aleksandrs Dankers
25. Mirdza Lasmane, Pauls Maldutis
26. Dzintra Lejniece
29. Andra Stivanyi-Berkolda

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Draudzes padome

Ja esam kādu izlaiduši, lūdzu ziņot

Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei

Gatavosimies Adventa koncertam!

Dr. Pauls Berkolds, Dr. Laura Rokpelne Mičule un Lolita Ritmane aicina piedalīties Adventa koncertā un tā sagatavošanā. Paredzēta plaša programma. Jauni koristi laipni lūgti nākt dziedāt. Adventa koncerta solisti lūgti arī piedalīties apvienotajā korī un regulāri apmeklēt mēģinājumus.

Vīru korim un jauktajam korim mēģinājums

28. novembrī plkst. 7.30;

Papildmēģinājums tikai vīriem:

8. novembrī plkst. 8.30;

Papildmēģinājums sievietēm: **4. novembrī** no plkst. 9.00 līdz 10.45; bērnu koris piedalīsies plkst. 10.00

2. decembrī plkst. 10.00 bērnu korim atsevišķs mēģinājums L. Ritmanes vadībā

4. decembrī plkst. 7.30 ģenerālmēģinājums apvienotajam korim, solistiem, mūziķiem

9. decembrī plkst. 12.30 ģenerālmēģinājums apvienotajam korim, bērnu korim, solistiem, mūziķiem;

16. decembrī plkst. 9.00 mēģinājums, plkst. 11.00 koncerts baznīcā

Dr. L. Rokpelne-Mičule: rokamber@aol.com

Dr. P. Berkolds berkolds@aol.com

L. Ritmane: Lritmanis@mac.com

Apsveicam jaunlaulātos

Foto: Arnis Stantons

Mācītājs Aivars Ozoliņš 7. oktobrī mūsu baznīcā salaulāja Lauru Staltmani un Ernestu Frančenko
Laura ir mūsu draudzes locekļa Arņa Stantona māsiņa no Latvijas

No kreisās: Arnis Stantons, Laura (Staltmane) Frančenko, Ernests Frančenko, Greta Stantone, māc. Aivars Ozoliņš

Mēģinājumi „Pērkonītim”

17. novembrī no plkst. 12.00 līdz 5.00 mēģinājums, vakariņas, saiets.

1. decembrī no plkst. 12.00 līdz 5.00 atkārtoti tiks mēģināts dejas, kuŗas būs jādejo Dziesmu svētkos Latvijā un videoieraksts tiks nosūtīts Latvijas Dziesmu un Deju svētku komisijai. Pēc mēģinājuma vakariņas, Ziemsvētku ieskaņas saiets.

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

_____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura